

Ardra Publication No. 1.

TIRUMURUGARRUPPADAI

WITH TAMIL PARAPHRASE AND ENGLISH
TRANSLATION AND NOTES

BY

N. NARAYANAN, B.A., B.L., L.T., M.R.A.S. (C.B.),

*Lecturer, Jaffna Hindu College, Vannarponnai
and
Managing Editor of the ARDRA.*

PRINTED AT THE STANLEY PRESS, COLOMBO, AND PUBLISHED
BY THE AUTHOR AT THE "ARDRALAYA", VANNARPONNAI,
JAFFNA, CEYLON.

All Rights Reserved.]

[Price: One Rupee.

1938.

294.5516

NAR

15

1999

CONTENTS

	<i>Page</i>
PREFACE	▼
ADDITIONS AND CORRECTIONS	VII
INTRODUCTION	1—12
TIRUMURUGARRUPPADAI—Text, Paraphrase, Translation and Notes	1—84

eee1

105

TIRUMURUGARRUPPADAI

PREFACE

THE following pages appeared in the "ARDRA" between 1935 and 1938 in very irregular instalments. As there is always pressure on the space of the "ARDRA," I was obliged to take more than three years to finish the work. Moreover, on account of heavy professional duties, I had to prepare the MSS. at long intervals and correct the proofs in haste, and often at midnight. Necessarily, therefore, a few mistakes of printing have crept in. Most of these will be found in the list of "Additions and Corrections" appended to the book at the end of this preface. For the same reason, a little diversity in grammatical form and spelling has also occurred. For instance, Muruga is referred to sometimes as அவர் and sometimes as அவன்; 'Alaivay' is spelt as 'Alaivai'; 'Silappadikaram' is spelt as 'Silappadigaram,' and so on.

I have based my text and paraphrase on two prior editions of *Tirumurugarruppadai*. One of these was published by Sri-La-Sri Arumuga Navalar in the third quarter of the last century. The other is contained in the *Pattupattu* edition of Mahamahopadhyaya Dakshinatyay Kalanidhi Dr. V. Swaminatha Iyer. The commentary in Navalar's edition is described as following that of Naccinarkkiniyar, while the commentary in Dr. Iyer's edition is stated to be that of Naccinarkkiniyar himself. While no modern scholar can understand the poem without the help of Naccinarkkiniyar's commentary, I have, in a few cases, ventured to differ both from his original commentary and from Navalar's adaptation of it. These cases are all mentioned in the notes at the appropriate places. On the whole, however, I have followed either the one or the other very closely—even to the extent of splitting up compound words as they have done.

As regards the text, a few slight variations are noticeable between the two editions. For instance, வெங்றி in Dr. Iyer's edition appears throughout as வெங்று in Navalar's edition. புலம் பிஸித்து (l. 63) in Dr. Iyer's edition appears as புலம்புஸித்து in Navalar's edition. இரண்டுதலுமிடி (l. 230) in the former appears as இரண்டுகட்டுமிடி in the latter. விரைவுய (l. 233) in the former appears as விரைவுத் in the latter. துணையற (l. 237) in the former appears as துணையற in the latter. அருவியோ (l. 240) in the former appears as அருவியோ in the latter. ஆகாண்டக (l. 250) in the former appears as ஆக்காண்டக in the latter. கைதொழுவு (l. 252) in the former appears as கைதொழுவ in the latter. There are a few more to be seen, but those that I have given will suffice to

show what the variations are like. I have followed whichever reading appealed to me as the better at the moment of writing.

The difficulty of translating Tamil into English is always great. Tamil sentences—owing to the lavish use of adjectival and adverbial participles—have a tendency to grow inordinately long. It is especially so in Ahaval poetry of the type of Tirumurugarruppadai, where the six parts practically make up six sentences! When translating into English, I have had to break up these sentences into a number of shorter ones at appropriate places. This work involved two further difficulties—the choice of the principal sentences, and the arrangement of the words and phrases in the translation in such a way as to make them follow, as closely as possible, their order in the original. How far I have succeeded in overcoming these two difficulties, scholars alone can judge. I may, however, point out that, in regard to the second of them, I have, in the latter part of the work, enclosed in brackets by the side of the translated passages, the number of the lines in which the corresponding words of the original are to be found.

The difficulty of translating Tamil becomes still greater where an ancient work like Tirumurugarruppadai is concerned. Many words and phrases—even a considerable number of ideas—have become obsolete. I have come across instances in which no help can be derived whether from ancient or modern annotators or from modern lexicographers. In such cases, I have, for the most part, given only tentative meanings. For two of them, however, I have since been able to discover a more exact meaning. These are:— புக்குக்கந்தன (l. 138) which may be interpreted as “as though woven out of the fumes of watery vapour,” and தாவில் (l. 89) which may be interpreted as ‘faultless.’

When all is said and done, I must, for a favourable reception of my little book, depend very largely upon the indulgence of my critics who, in regard to a pioneer work like this, will, I hope, bring to bear on their task more of generosity than of justice.

When the instalments first appeared in the “ARDRA,” pages 37—48 were not printed in proper form, but they have since been reprinted in proper form, and may be had *free* on application to the “ARDRA” Office.

A glossary of all the words occurring in the poem was at first intended to be appended to the poem, but has been given up on second thoughts.

ADDITIONS AND CORRECTIONS

<i>Page.</i>	<i>Line.</i>	<i>For.</i>	<i>Read.</i>
32	10	Brahmanah	Brahmana
44	34	ବେଗୁମ	ବେଗୁ
48	25	propermeans	proper means
50	14	କଳ୍ପ + ଆଣ୍ଟା	କଳ୍ପ + ଯାଣ୍ଟା
56	4	Tiruveragam	Tiruveragam—
„	10	କୁଳାଳିଯୋଗ	କୁଳାଳିଯୋଗ
„	22	ତେନ୍ + କଳ୍ପ + ତେନଳ୍	ତେନ୍ + କଳ୍ପ + ତେନଳ୍
64	11	Novn	Noun
„	21	(Mad. Univ. Tam. Lex:)	(Mad. Univ. Tam. Lex.):
69	26	beland	belaud
76	11	course	course.
78	33	destination	destruction

TIRUMURUGARRUPPADAI

INTRODUCTION

TIRUMURUGARRUPPADAI

INTRODUCTION

The Author

The author of *Tirumurugarruppadai* is Nakkirar. There are plenty of materials for constructing a legendary account of this poet, but their historical value is little or nothing. He belonged to a family of poets. His father, a schoolmaster of Madura, was a poet of repute, and so was his son, who went by the name of Korran. All the three are said to have belonged to the *Sangham* age of Tamil literature.

I am yet to be convinced of the truth of the tradition that there were three different *Sanghams* at three different places in three different periods, and that the first two *Sanghams*, together with the cities in which they were located, were washed away by two disastrous floods. In an early volume of the ARDRA, I have discussed the question of these floods and the question of the two cities—Southern Madura and Kavatapuram—the supposititious seats of the first two *Sanghams*. I make no apology for reproducing the argument here:—

"Tamil tradition has it that the southern limits of this Khandam (Kumarikhandam) extended far beyond Cape Comorin, and that this portion was washed away by two floods, which took place before the Christian era. We need not altogether disbelieve the story of these two floods, for the Sinhalese chronicle *Rajavaliya* also records them. According to this chronicle, there was one flood about 2347 B. C and another in the 3rd century B C (Vide Mudaliyar C. Rasanayagam's "Ancient Jaffna", p. 42). But what was the extent of the territory washed away by the two floods, and how did they affect the ancient Tamil country? These are the questions which really concern us here.

"Ancient Tamil literature is not quite definite on this point, while the mediaeval commentators, who first gave

shape to the story, are either vague or inconsistent, or prove too much. The Kalittogai is the earliest work to refer to the story, and it is brief and obscure. The lines—

‘மலிதிரை யூரந்துதன் மண்கடல் வெளவலின்
மெலிகின்றி மேற்சென்று மேவார் காடிடம்படப்
புலியொடு வின்னீக்கிப் புகழ் பொறித்த கிளர் தெண்டை
வலியினுன் வணக்கிய வாடாச்சீர்த்தென்னவன்

(Kal. 104, II. 1-4)—

do not make it clear what the number of floods was, or how much of territory was washed away in consequence thereof. The Silappadikaram has these lines—

பஃபுறுளி யாற்றுடன் பண்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள

(XI. 19 & 20)

[The cruel sea swallowing both the Pahruli river and the Kumari shore having many mountain folds]. These lines, too, are indefinite. The Arumpadavurai Asiriyar explains Pahruliyaru as *Kumariippakkattor Yaru*—which shows that the extent lost could not have been large. The other commentator—Adiyarkkunallar—magnifies the catastrophe by giving the extent of the land washed away as 700 kavadams or nearly 7,000 miles. But he, too, does not say anything about the number of floods. It is the apocryphal commentary of Nakkirar on *Irayanar Akapporul* that first gives details of the story and, mathematically, they are capable of such clever manipulation as to force one to the conclusion that the whole thing is a mere fake.

“The earliest Tamil king mentioned in the Tamil classics is வடும்பலட்டு தின்ற பரண்தியன் (the Pandiyan who stood in the sea so as to have his ankles washed by it). This was no other than Ugra Pandya—son of Minakshi and Sundaresvara.

(Vide Editor's note to *Puram*, 9). He is said to have dug this stream Pahruli. If so, as an artificial channel, it could not have been very formidable; and, if we also take it to have been adjacent to Kumari, the portion of land washed away should have been inconsiderable.

"The exaggerated notions which people have of these washed-away territories are due to their conviction that, in ancient times, a continent called Lemuria extended over the space now filled up by the Indian Ocean, that this continent was the original home of the Tamils or Dravidians, and that Oceania, the Eastern Archipelago, Ceylon, South India, Madagascar and South Africa are the remnants of this huge continent. But the existence of this continent as a human habitat is highly problematical. It remains so far unknown to science and history. An expedition has just now* been launched to find out whether the previous existence of such a continent can be inferred from the nature of the flora and the fauna flourishing under the waters of the Indian Ocean! To erect the structure of human history on such a nebulous basis is nothing more than building castles in the air. Moreover, even during the period of the *Ramayana*, Lanka—whether it be Ceylon, Sumatra, or any other quarter of the globe—was an island quite unconnected with India: and the *Ramayana* is certainly anterior to any extant work of Tamil literature. Again, in the *Sirappuppayiram* to the *Tolkappiyam*—the earliest extant work in the Tamil language—the southern boundary of the Tamil country is definitely laid down as Kumari. The writer of the *Payiram* was a contemporary and schoolmate of *Tolkappiyar*, who was himself a younger contemporary of Agastya, before whom, as we have seen, the Tamil land had not been inhabited by the Tamils at all! In the present state of our

*This was written at the time when the "John Murray Deep Sea Expedition" was fitted out. The report of the expedition, since published, shows that a continent should have existed in the place of the Indian Ocean before human life appeared on the earth!

knowledge, then, Lemuria as a human habitat must be held to be a mere fiction.

"If Lemuria as a human habitat is nothing more than a fiction, the existence of a Southern Madura within its territories is no less a fiction. Not one of the ancient classics bears any reference to it. The *Sivalilarava* of Nilakantha Dikshita—a Sanskrit work corresponding to the *Tiruvilaiyadarpuranam*—makes mention of several floods occurring in South India since the creation of the world down to historical times, and every one of them is spoken of in connection only with the Madura that we now know of. Therefore, we may be certain that no Madura to the South of Comorin was ever in existence.

"Nor can we find proof for the existence of a town called Kavadapuram anywhere to the south of Cape Comorin and for its having been washed away by some flood. Much is made of the reference to Pandya Kavata in the Ramayana verse (IV. XLI. 19) referred to in the first chapter of this essay (vide p. 4 supra). The sloka speaks only of the Kavata—gate—of the Pandya, and *not of any Kavatapura*. *Kavata* is merely a figurative expression for a *port*. It is curious that *port* itself is from French *porte* from Latin *porta*, which means a *gate*! Bombay is one of the gateways of India: so was a certain town on the east coast a gateway to the Pandya country. What was this town? It is highly probable that it was no other than Tiruccendur which, in the *Sangham* classics, is called by another figurative expression—Alaivay (ஆலைவை) or the mouth of the Ocean. The name occurs in Agam 266, Puram 55, and in Tirumurugarruppadai.....Another town which may claim the name of Kavata is the famous sea-port of Korkai." (The ARDRA, Vol. II. [1934]: Essay on Aryan and Dravidian, pp. 33-36).

To the above may be added what I have said in a subsequent part of the same essay: "It is remarkable that, in narrating the story of Nakkiran—universally acknowledged to be a

poet of the third *sangham*, which had its seat in modern Madura —Paranjoti Munivar (circa 17th century A. D.) refers to modern Madura as தென்கூடல் or Southern Madura! The stanza in which the reference is made is the first one of the *Tarumikkipporrkizhi-alitta-padalam* of the *Tiruvilaiyadarrpuranam*, and runs thus :—

“மன்னவர் மன்னன் வங்கிய சூடா மணிமாறன்
தென்னவர் ஆகித் திகிரியுருட்டுந் தென்கூடல்
முன்னவர் அன்னங் கண்டறியாத முடிக்கேற்றப்
பண்மலர் கல்கும் நந்தனம் வைக்கும் பணிபூண்டான்”

(The ARDRA, Vol. V. [1937]: Essay on Aryan and Dravidian, p. 83).

If, then, we take the third *sangham* as the only *sangham* that ever existed, our task of fixing the chronology of the *sangham* poets becomes simpler though by no means more certain. A slender clue is available in the identification which some people make of the Kayavahu of *Silappadikaram* with the first Gaja Bahu of Ceylon. Mr. Codrington seems to believe in this identity. For, says he, “The tradition as to the goddess Pattini may have some foundation in fact, as in ancient Tamil literature Gaja Bahu of Lanka attended the consecration of the Pattini temple at Vanji by the Chera king Senguttuvan” (A Short History of Ceylon, pp. 25 & 26). According to Mr. Codrington, this King belonged to the second century A. D. Therefore, the *Silappadikaram* also must be assigned to that date. The *Manimekalai*, being a contemporary work, its author, Sittalaiccattanar must also be assigned to that date. But Sittalaiccattanar appears also in the *Puram* and other works as a *sangham* poet. So, the second century A. D. was part of the *sangham* age. The *Tirukkural* also is said to be a *sangham* work, but as the *Tirukkural* is praised by both Nakkirar and Sittalaiccattanar in their contributions to the *Tiruvalluvamalai*, and as passages from the *Tirukkural* occur in the

Silappadikaram and *Manimekalai*, we may hold that the *Tirukkural* is anterior to these two. It might also have been anterior to the *Tirumurugarruppadai*, if we believe in the tradition that the *Tirukkural* was composed when Nakkirar had not yet given up his vanity, whereas the *Tirumurugarruppadai* was composed after his humiliation.

Having thus roughly fixed the date of Nakkirar, we may proceed to consider a few of the most interesting episodes of his life. After a careful investigation of these episodes, we are constrained to remark that Nakkirar, as a young man, should have suffered limitless intoxication from his learning. His earliest exploit was a tussle with a potter of the name of Kondan over the relative superiority of Sanskrit and Tamil. Strangely enough, the potter seems to have asserted the superiority of Sanskrit and the Brahmin, the superiority of Tamil. The controversy growing very hot, the Brahmin said that he would curse the potter to death in Sanskrit, and uttered a stanza which, in Tamil, is given thus—

முரணில் பொதியின் முதற்புத்தேன் வாழி
பரண கபிலரும் வாழி—அரணிலா
ஆனந்த வேட்கையான் வேட்கோக் குயக்கொண்டான்
ஆனந்தஞ் சேர்க் கவாகா.

Thereupon, the poor potter fell down dead. Then, the witnesses to this curious spectacle interceded on behalf of the deceased, and the poet brought him back to life with the following blessing in Tamil—

ஆரிய நன்று தமிழ் தீவென வுரைத்த
காரியத்தாற் காலக்கோட் பட்டாஜீச—சீரிய
அந்தண் பொதியிலகத்தியனு ராஜீயிற்
செந்தமிழூ தீர்க்க சலாகா.

His next exploit was a tussle with the Almighty himself. One fine vernal evening, the then Pandyan King—Vamsa

Cudamani—was seated in a bower along with his Queen, when he felt the fragrance of a new perfume. He could not account for it in any way, because it was not associated with anything that he knew of. So, he surmised that it should be the natural fragrance of his Queen's tresses. Keeping the idea to himself, he announced to the Assembly of Poets the next day that whosoever should compose a stanza couching the thought in his mind would be entitled to a sum in gold, which he caused to be tied up in a piece of cloth and hung up at the gate of the Assembly.

Now, there was a Brahmin bachelor of the name of Dharmi, who belonged to the priestly family entitled to perform worship to the idols in the temple of Sri Minakshi-Sundaresvara, but who could not officiate in that capacity as he was not yet married. As marriage meant money, and, as he was incapable of earning money in any way, he prayed to the Lord that the Lord might compose a stanza on his behalf and give it to him so that he might claim the sum in gold. The All-Merciful granted him his prayer. Dharmi took it to the King—who was then in the Assembly of Poets—and read it before him. The stanza, which exactly expressed the thoughts of the King, ran as follows :—

கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிகைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழி இய நட்பின் மயிலியற்
செறியெழிற் ரமிலை கூந்தலின்
நறியவு முளவோந் யறியும் டூவே.

This stanza, which occurs as no. 2 in Kuruntogai, is imagined to be addressed to a bee by a lover about the naturally fragrant tresses of his beloved and may be translated thus :—

“Oh bee, that leadest a life accustomed to get its food by examining the pollen of flowers, and art provided with beautiful wings, tell me what thou hast actually seen and not simply

what will be pleasing to me : among the flowers known to thee, is there any flower as fragrant as the tresses of this lady who has long been intimate with me, who is as tender as a pea-hen, and who has beautiful close-set teeth"?

Naturally, the stanza commended itself strongly to the King and received loud plaudits from the assembled poets. Dharmi, therefore, was authorized to take the reward : but, as he was about to take it, in rushed Nakkirar with great excitement and shouted out: "Stop ! Stop !" All were astonished at this sudden turn of events and looked at him with questioning eyes. Nakkirar explained that the tresses of no woman were naturally fragrant and that they could become fragrant only in association with flowers or some other fragrant thing. As Nakkirar was acknowledged to be the first poet and scholar of the age, none dared to dispute the correctness of his opinion.

Poor Dharmi returned to the temple crest-fallen. "My Lord," said he, "people will give up their faith in your omniscience and omnipotence if they should come to know that a puny, ignorant, mortal has challenged the correctness of your verse. It behoves you, therefore, to establish it beyond all doubt. You know best what to do." In response to Dharmi's prayer, the Lord appeared as a poet before the Assembly of Poets and asked who it was that had found fault with the verse. Nakkirar quickly replied that it was he. Then there ensued a passage of arms between the two. As Nakkirar stuck to his guns obstinately, the Lord slightly opened his third eye in order to make Nakkirar realize the pre-eminence of the individual with whom he was arguing. To this, Nakkirar's only response was the impertinent statement: "A fault is a fault though the person who commits it has, like Indra, eyes all over his body." This impertinence drew forth unbearable heat from the slightly opened third eye, and Nakkirar fled howling from it and plunged into the Tank of Golden Lilies situated inside the temple. The experience made him wiser, and he prayed to the Lord

for forgiveness. The Lord forgave him on two conditions—that he took instruction in Tamil from Agastya and made a pilgrimage to Kasi. Nakkirar, of course, agreed, and revised his knowledge of Tamil under the tuition of Agastya.

As Nakkirar was going to Benares in fulfilment of the second condition, he was seized by a goblin and shut up in a cave. It was then that he composed the *Tirumurugarruppādai*, and was released from his distress by the grace of Tiru Muruga. When he had gone as far as Kalahasti on his way to Kasi, he was permitted by the Lord to return home. Absolved thus from all his sins, Nakkirar became a greater poet than before, and was given a position of equality with Kapila and Bharana.

A modern critic may find it difficult to believe that these damaging stories about a highly erudite man can be anything but absurd, but they illustrate very clearly the disastrous effect of over-developing the intellect at the sacrifice of the finer things of the spirit. They only emphasize the truth that the fear of the Lord is the beginning of all understanding. The lustre of the lamp is borrowed from the sun—who is the source of all light—and it would be ridiculous on the part of the lamp to presume that it can eclipse the sun.

TIRUMURUGARRUPPADAI

The Poem.

After having considered the poet so far, let us now consider the poem. The *Tirumurugarruppadai* belongs to one of the several groups of poems making up the *sangham* school of Tamil poetry. It belongs to the variety called *arruppadai*. The word *arruppadai* is formed out of the two words *aru* (அரு) — path — *padai* (பாட) — making one follow. In this literary variety, a dancer, bard, or any other similar person, who has earned wealth from a patron, happening to come across another person of the profession, directs that person to the same patron in order that that person might reap a similar profit. In the *Tirumurugarruppadai*, the wealth earned is the imperishable wealth of salvation, the patron is Sri Subrahmanya himself, and the bards that meet are a person who has gained salvation and a person who seeks to gain it.

Thus the poem is an intensely religious one. Its object is contained in lines 61 to 66, which I have translated thus:— “By reason of the meritorious deeds which, as a matter of routine and of your own free will, you have performed in many previous births, and which, by enabling a person to follow the dictates of true wisdom, lead him to the feet of the Lord, i. e., salvation, where he forsakes the consciousness of separateness, if you have come to entertain, with a pure heart, a decided longing for that goal of salvation, then, by reason of those meritorious deeds, again, this sweet desire for salvation swaying your pure mind, which has become disgusted with the transitory pleasures of heaven and earth, will at once generate in you true wisdom, by means of which you will attain salvation.” I have remarked, in the note on these lines, that they contain a summary of the fundamental principles of Hinduism, and have attempted to substantiate the remark. The reader is referred to that note for further light on this part of the subject.

If meritorious deeds lead to wisdom, the most meritorious deed is the worship of Tiru Muruga (Sri Subrahmanya) in any one of his six camps, viz., (1) Tirupparankunram, (2) Tirucciralaivay, (3) Tiruvavinangudi, (4) Tiruveragam, (5) Every Hill, and (6) Pazhamudirsolai. Different forms of worship are followed in these different places—the forms depending, not on the imaginary racial differences between Aryan and Tamil, but on the environment, the spiritual condition of the worshippers, and the varied aspects in which the God appears in those places. The devotee will be blessed in whatever form and in whatever place he may offer his worship. Such is the spiritual significance of the poem.

As a work of art, the poem contains several of the *rasas*—emotions—which must mark a work of note. Witness, for instance, the pretty pastime of the celestial damsels on the slopes of Tirupparankunram (ll. 12 to 41), and its disgusting contrast, the devil-dance of Tunangai (ll. 47 to 56). Again, the Kurinji worship described in lines 226 to 244 excites emotions different from either of the foregoing. The description of the waterfalls at the end of the poem (ll. 295 to 316) is an excellent example of the sublime in poetry. The more mechanical and superficial ornaments—such as alliteration and onomatopoeia—occur, of course, throughout the poem in endless variety and abundance. Finally, every page of the poem scintillates with pen-pictures of unsurpassed vividness.

To the student of the history of the Tamil language, the poem affords boundless scope for research. Much of its language is archaic, but all of it is full of Anglo-Saxon vigour and simplicity. It contains very few ponderous polysyllables, and its little words are crisp and smart, with nothing foppish or effeminate about them. Its partiality for compounds is highly pronounced, and the paucity of its terminations and inflexions is in striking contrast with the plethora of mediaeval and modern Tamil.

TIRUMURUGARRUPPADAI

Other works of the Author

Nakkirar is responsible for another descriptive poem—the *Nedunalvadai*—in the *sangham* group. There are also stray stanzas of his in the *Agam*, *Puram*, *Narrinai* and *Kuruntogai* of the *sangham* group. He is, in addition, the accredited author of *Naladi-narrpadu* (not available now), *Kailai-padi-Kalatti-padi-antadi*, *Kopa-p-pirasadam*, and *Ingoi-malai-yezhu-padu* in Tamil. He is said to have written the first commentary on *Iraiyanar Akapporul*—a commentary which has come down to us with innumerable alterations: It is believed that a Sanskrit work of his in praise of the Goddess of Kalahasti exists in manuscript in the Tanjore Sarasvati Mahal library.

TIRUMURUGARRUPPADAI

TEXT, TAMIL PARAPHRASE, ENGLISH TRANSLATION
AND
NOTES.

திருமுருகாற்றுப்படை.
TIRUMURUGARRUPPADAI.

க. திருப்பரங்குன்றம்.
I. TIRUPPARANKUNRAM.

Text.

உலகமுவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பஸ்ர்புகம் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்
கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொவி
யுறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றுட்
5 செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை
மறுள்ள கற்பின் வானுதல் கணவன்

Tamil Paraphrase.

ஆன்மாக்கள் மகிழும்படி எழுந்து (மகாபேரு கிரியைப்)
பிரதக்கினம் செய்யும் பலசமயத்தாரும் புகழும் சூரியன் கட
வினிடத்தே காணப்பட்டாற்போல, (இருவகை இந்திரியங்
களும் தாங்கள் செல்லுதற்கு உரிய பொருளினிடத்தே) சென்
று தங்குதலில்லையாகும்படி கண்களை மூடி (மனசினுலே) பார்க்
கப்படும் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையும், (கண்ணினுலே பார்க்கிற
வர்களுக்குத்) தூரத்திலே விளங்குகின்ற ஒளியையும், தன்
கீனச்சார்ந்தவர்களைப் (பிறவிக் கடவிலே விழுமால்) தாங்கும்
பொருட்டு (அவர்களிடக்குள்ள) அறியாமையைக் கெடுக்கும்

English Translation.

Like the sun seen in the sea—the sun who is praised
by men of many creeds and who, rising to the delight
of mankind, circumambulates Mount Meru by the right,
he (Tirumuruga or Subrahmanya) has a dazzling splendour
which is seen inwardly by those who close their eyes
in concentration deep enough to turn away their organs
from the objects of sense—a dazzling splendour which
is also visible from afar to those who see with their

Notes.

1. 1 உலகம்—mankind: உவப்ப—rejoicing: உலகம் உவப்ப—so that mankind may rejoice: வலன்—by the right: ஏற்பு—rising: திரிதரு—circumambulating: வலன் திரிதரு—circumambulating (Mount Meru) by the right.

1. 2. பலர்—many: புதிய—praise: ஞாயிறு—the sun: பலர் புதிய ஞாயிறு—the sun who is praised by men of many creeds: திரிதரு qualifies ஞாயிறு. The sun and the other planets are said to revolve round Mount Meru keeping it always to the right. கடல்—the sea: கணம்—seen: ஆங்கு—like: கடற்கண்டாங்கு—like (the sun) seen in the sea.

1. 3. ஒ—சென்ற தக்குதல்—reaching and settling: அற—being without: இமைக்கும்—closing the eyes: சென்—all round, very far: விளக்கு—அவிர்—visible: ஒளி—light. ஒவற விமைக்குஞ் சென்விளக்கவிரோளி must be broken up into two parts, i. e., (1) ஒ அற இமைக்கும் அவிர் ஒளி—the light which makes itself visible to people internally by acting upon them in such a way that they close their eyes and prevent their organs of sense and action from functioning with reference to the appropriate objects of sense; (2) சென் விளக்கு ஒளி—the light visible from afar to the physical eye. The light of Muruga is like that of the sun seen in the sea. The simile has to be amplified thus:—(1) Just as the sun dispels material darkness, so Muruga dispels the mental darkness of those who concentrate their attention on him. (2) To those who see him with the physical eye, his body glows like the rosy sun of dawn, and the peacock on which he sits glows like the emerald sea.

Organs (Indriyas) are divided into two classes—(a) the five internal organs of sense (ஐம்பொறிகள் or ஞானேந் திரியங்கள்) i. e., (1) நூய்—organ of touch, (2) வாய்—organ of taste, (3) கண்—organ of sight, (4) முக்கு—organ of smell, and (5) கெவி—organ of hearing: and (b) the five external organs of action (ஏர்மேந் திரியங்கள்), i. e., (1) வாச்கு—

Text.

கார்கோண் முகந்த சமஞ்சுன் மாமழை
 வாள்போழ் விசம்பில் வள்ளுறை சிதறித்
 தலைப்பெய றலைஇய தண்ணறுங் ரானத்
 10 திருள்படப் பொதுளிய பாரை மாறுத்
 துருள்புங் தண்டார் புரஞ் மார்பினன்
 மால்வரை நிவந்த சேஞ்சுயர் வெற்பிற்

Tamil Paraphrase.

வளியினையுடைய பாதக்கையும், பகைவாகிய அகர்களை
 வகைத்த இடியைப்போலும் பெருமையினையுடைய கையினையும்
 உடைய, மறக்கற்பில்லாத அறக்கற்பினையும் ஒளிபொருந்திய
 கெற்றியையும் உடையவளின் கணவன்; கடலினிடத்தே நீரை
 உட்கொண்டதனால் நிறைந்த தொங்கியினையுடைய பெரிய
 மேகங்கள் திங்களும் ஞாயிறும் இருளை கீக்கும் ஆகாயத்தே
 பெரிய துளிகளை முற்படச் சிதறி, கார்காலத்து முகந்பெய
 ஈச் சொரிந்த குளிர்ந்த வாசனை பொருந்திய காட்டிடக்கு
 இருள் உண்டாகும்படி தழைத்த பெருந்த துரினையுடைய
 செங்கடம்பினது தேருகுள் போலும் (வட்டமாகிய) பூவினுலே
 தொடுக்கப்பட்ட குளிர்மையாகிய மாலை அடையும் மார்பினை
 யுடையவன். பருத்த மூங்கில்கள் வளர்ந்த தேவரூலகம்வரை

English Translation.

physical eye. He has feet whose strength supports his votaries and dispels their ignorance. He has arms which have quelled inimical demons and, therefore, match the thunderbolt in might. He is the husband of the damsel whose forehead is bright and whose chastity is not of the stern but gentle type. He has a chest on which there rolls a cool garland of the flowers—round like chariot-wheels—of the sengadambu tree, which has a stout trunk and is covered with foliage so dense as to envelop in gloom the forest-area rendered cool and fragrant by the primary showers poured down on it from the big clouds that, fully laden with the watery

Notes.

mouth, (2) பாதம்—feet, (3) பாணி—hands, (4) பாயு—anus, and (5) உபத்தம்—organs of generation. The jnanendriyas receive impressions which are translated into expressions by the karmendriyas. Corresponding to the 5 sense-organs, there are five subtle elements (tanmatras—ஜம்புலன் கள்), i. e., (1) சப்தம்—ஒகை—sound, (2) ஸ்பர்சம்—உதை—touch, (3) ரூபம்—ஒளி—light, (4) ரஸம்—சுகை—taste, and (5) காந்தம்—காற்றம்—smell. These five subtle elements inhere respectively in the five gross elements—panca-maha-bhutas—ஜம்பெரும் பூதங்கள்—(1) ஆகாசம்—விசம்பு—ether, (2) வாயு—காற்று—air, (3) செஞ்சல்—தீ—fire, (4) அப்பு—கீர்—water, and (5) பிருதிவி—கிளம்—earth. Thus we see that these 20 tattvas, i. e., principles or categories, viz., the 5 jnanendriyas, the 5 karmendriyas, the 5 tanmatras, and the 5 maha-bhutas, are very intimately connected. The manas or mind is the 21st principle, and it rules over the Indriyas. If the mind is controlled, the Indriyas are ipso facto controlled; and if the Indriyas are controlled, the material world made up of the subtle elements and the gross elements will be brought under subjection. When this is achieved, a person's vision is turned inward, and he sees the glorious effulgence of God filling the chambers of his heart. This is seeing God in the saguna aspect, i. e., under a form and name, though the form and name be merely effulgence (Jyotis). God in the nirguna form can be only realized as identical with everything—including the jiva. This alone is moksha or salvation in the strict sense according to Sankara's advaita. But according to the other schools of Hindu Philosophy, the jivatma has an existence apart from God, and the jivatma or jiva attains salvation by "taking shelter under the feet of God". The saguna Brahman seen within the cavity of the heart may be merely a glow of light—as already mentioned—or God endowed with face, hands, feet and other well-defined features. He may be Garu-

Text.

கிண்கிணி கவவிறை வொண்செஞ் சிறடிக்
கணைக்கால் வாங்கிய நுச்ப்பிற் பனைத்தோட்
15 கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகிற்
பல்காச சிரைத்த சில்கா மூல்குற்
கைபுளைங் தியம்ரூக் கணின்பெறு வனப்பி
ஞவலோடு பெயரிய பொலம்புளை யனிரிமூச்

Tamil Paraphrase.

உயர்ந்த மலையின் கண்ணே, சிறு சுதங்கை சூழ்ந்த ஒள்ளிய
சிவந்த சிறிய அடியினையும், திரண்ட காலினையும், வளைந்து
துவஞும் இடையினையும் மூங்கில்போலுங் தோளினையும், தம்
பலப் பூச்சிபோல் சாயம் காய்ச்சாது (இயற்கையாகவே)
அமைந்த அழகிய சிறத்தினையடைய புடைவையையும், பல
இரத்தினங்களைக் கோத்த சில வடங்களையடையதான் ஆபர
ணக்கை அணிந்த அல்குலையும், ஒருவர் கையினுலே சிறப்பித்
துப் பிறப்பியாத அழகை (த்தமக்கியல்பாக) ப்பெற்ற அழ
கினையும், (சாம்பூக்கம் என்று) நாவலோடு அடுக்குப் பெயர்
பெற்ற பொன்னினுலே செய்யப்பட்டு விளங்கும் ஆபரணத்

English Translation.

vapour sucked up from the sea, have first discharged it in thick drops upon the firmament whose darkness is dispelled by the sun and the moon. In the woods of a mountain, overgrown with big bamboo trees and towering up to heaven, there are gathered together many celestial damsels. They have bright, rosy, tender, feet encircled with tinkling anklets; they have rounded shanks, a curved, gently swaying waist and gorgeous shoulders. They wear garments which are inwrought with floral designs, and which, without being dyed, are of the beautiful natural purple colour of the Indragopa. Their groin bears round it a girdle of several strands strung with numerous gems. Their beauty, even when unadorned, is adorned most. They deck themselves in ornaments made of the finest gold—Jambunada—which glow

Notes.

darudha (திருமால்) Vrshabharudha (முக்கண்ணல்) or Mayurarudha (மூருகன்). But, whatever he is, he can only be seen with the mental eye (ஶக்கண்—jnanacakshus or divyacakshus). If the physical eye (புக்கண்—thulacakshus) should see him, it should be endowed with a special power. This is clear not only from the Gita (xi. 8), but also from the Sivajnanabodha, sutra 9. It seems to me, therefore, that the phrase சேல விளக்கு ஒளி (i. 3) does not refer to a sight of the Lord in his actual real form, but only to a sight of him in his images, made of stone, metal or other material. It seems to me, at the same time, that, when God appears on earth in ordinary human form, he makes himself visible to the physical eye: examples, Sundaresvara, Rama, Krishna. This line is an epitome of the Yoga system of Hindu Philosophy.

1. 4. உறநர்—devotees: தாங்கிய—supporting: மக்கல்—ignorance: உடை—breaking up: கோன்—strong: தாள்—feet: உறநர்...தாள்—feet strong enough to support his votaries and dispel their ignorance.

1. 5 செதுநர்—enemies: தெய்தத்—that has crushed: செல்—thunderbolt: உற்பு—rivaling: தட—mighty: ஈடு—arm. செதுநர்...கை—arm rivalling the thunderbolt in might on account of its having subdued the inimical demons. The thunderbolt is the weapon par excellence which causes the periodical destruction of the demons (asuras) by Indra.

1. 6 மற—sternness: இல்—without: கந்தின்—having a chastity: வாள்—bright: துதல்—forehead: வானுதல்—one having a bright forehead: கணவன்—husband. மற...கணவன்—the husband of the one whose chastity is not stern and whose forehead is bright. The person referred to is Devayana—daughter of Indra—and the senior consort of Muruga. கற்பு (chastity) is of two types—மறா (the stern) and தமிழ் (the gentle). Draupadi and Kannaki represent the former type, while Sita and Devayana represent the latter. Devayana is the creative and preservative power of Sri Subrahmaanya.

1. 7. கார்கோள்—the sea: முக்கத்—முகந்ததற்குலுண்டர்கிய—caused by drawing up the water: கமம்—full: குல்—pregnancy: மா—big: மழு—clouds. கார்.....மழு—the heavy clouds big with child of water sucked up from the sea.

Text.

சேண்கந்து விளங்குஞ் செயிர்நீர் மேனித்
 20 கலையீயா ராய்ந்த விணையீ ரோதிச்
 செங்கால் வெட்சிச் சிறித மிடை பிடிபு
 பைக்காட் குவளைத் துவிதழ் கிள்ளித்
 தெப்வ வுத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
 திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருத்துதன்
 25 மகரப் பகுவாப் தாழமண் னுறுத்துத்

Tamil Paraphrase.

தெயும், தூர பூமியைக் கடந்து விளங்கும் மாசற்ற தீற்க்கையும் உடைய, (கண்டர்ஸ்க்கு) அச்சத்தை வருஷிக்கும் தெப்வப் பெண்கள் பலருங் கூடி, ஆயத்தரர் வகிர்ந்த, கடையொத்த, தெய்ப்பினையுடைய, மயிரில் விவக்க காலையுடைய வெட்சியின் சிறிய பூக்களை (நிடு பூவாகத் தூகி) அவைகளினிடையே பசுமையாகிய தன்றினையுடைய குவளையினாது பரிசுத்தமாகியிருக்கும் களைக் கள்ளிடைட்டு, சிதேசியென்னுஞ் கலைக்கோலத்துடனே வலம்புரி வடிவாகச் செய்யப்பட்ட கலைக்கோலத்தையும் வைத் தற்கு உரிய இடத்திலே வைத்து, திலகம் இட்ட மணம் காறு வின்ற அழகிய நெற்றியிலே சுறநினாது அங்காங்க வாப் போவச் செய்யப்பட்ட கலைக்கோலம் தங்க அவங்கரித்து,

English Translation.

with a flawless lustre visible afar off. In their sleek tresses with symmetrical ends, combed and parted by their maids, they scatter loose the little flowers of vetchi with red stalks; and, in the interspaces of these, they insert the clean nipped petals of the kuvalai with green stalks; and, in the parts of the head appropriate to them, they fix the ornament called Sridevi and the ornament fashioned like a right—whorled conch; suspended low over their sweet-smelling, beautiful, forehead impressed with the tilaka, there is another head-ornament looking like the open jaws of the shark; in their spotless hair done into a perfect knot, they insert the large and cool champaka flowers. and overlay them with bright bunches of marudam flowers having dark petals outside and white petals inside; round their hair-knot they wreath a garland of red buds which springing

Notes.

1. 8. வாஸ்—light, here used metonymically for the heavenly bodies possessing light, i. e., the sun and the moon. போழ்—dispelling: விசம்பின்—in the sky: வள்—thick: உறை—drops: சிதற்—sprinkling or scattering.

1. 9. தலைப்பெயல்—first showers: தலை இய—having poured down and ceased: தண் cool: ஏற்—fragrant: கானத்து—in the forest.

1. 10. திருள்—darkness: பட— to overspread: பொதளை—flourishing with thick foliage: பராமர—having a stout trunk: மரா அத்து—of the mara (sengadambu) tree.

1. 11. உருள்—உருள்போல—like a chariot-wheel: பூ—பூவிலை—: with flowers: தண்—cool: தார்—garland: புரஞ்சும்—rolling: மார்பினாக்—one having a chest.

1. 12. மால்—big: வைர—bamboos: நிவர்த—overgrown: செண்—heaven: உயர்—towering up: வெந்பில்—on the mountain.

1. 13. கிண்கிணி—Skt. kinkini—tinkling anklets: கவைஇய—encircled: ஒள்—ஒள்ளிய—bright: செம்—red: சிறு—small feet.

1. 14. கணைகால்—rounded shanks: வாக்கிய—curved and gently swaying: நகப்பு—waist: பனை தோன்—gorgeous shoulders.

1. 15. சோபத்து—of the insect called gopa—Skt. Indra-gopa, an insect of red colour, called தம்பலப்புச்சி in Tamil. The Tamil name itself seems to have been derived from the colour of the insect, which is red like chewed betel (தம்பலம்). அன்ன—like: சொயா—not artificially dyed: பூ—flowers: தகில்—garments.

1. 16. பல்—many: காச—gems: சிராத்த—strung together: சில்—a few: ஏற்—strands: சில்காழ்—a belt with a few strands. The belt referred to here may be either a mekhala (கோலை) or kanci (காஞ்சி)—the definition of neither being quite clear or consistent. Mahesvara's commentary on

Text.

துவர முடித்த துகளற முச்சிப்
 பெருந்தண் சண்பகஞ் சௌரீஇக் கருந்தகட்
 டோப்பு மருதி னேள்ளினா ரட்டிக்
 கனோக்கவின் ரெழுதரு கிழ்சிர்ச் செவ்வரும்
 30 பினைப்புறு பினையல் வளைஇக் துனோத்தக
 வண்காது சிறைந்த பின்டி. பொண்டவிர்
 நுண்டு னைக்க தினைப்பக் தின்காழ்
 நதுங்குற டுரிஞ்சிய பூங்கேழ்க் கேய்வை
 தேங்கமழ் மருகின்ற கடுப்பக் கோங்கின்
 35 குஷமுகி மிளாழுலைக் கொட்டி சிரிமலர்

Tamil Paraphrase.

(வேண்டுவன கூட்டி) முற்ற முடித்த குற்றமற்ற கொண்டை யிலே பெரிய குளிர்ச்சியுடைய சண்பகப்புவைச் செருகி, புறத் திலே கரிய இகழையும் அகத்திலே துப்ப இகழையும் உடைய மருகின்ற ஒள்ளிய பூங்கொத்துக்களை அகன்மேல் இட்டு, பச்சென்ற அருப்புகளினின்றும் மேலே போந்து அழுகு பெற்றுத் தோண்றுகின்ற நீரின் கீழே நீந்ற சிவங்க அரும் பைக் கட்டிய மாலையை அக்கக் கொண்டையிலே வளையச் சுற்றி, அழுகிய காதிலே தம்மில் ஒக்கும்படி பொருந்த இட்டு சிறைந்த அசோகின்ற ஒள்ளிய களிர் நுண்ணிய ஆபரணத்தை யுடைய மார்பிலேஷனைய், திண்ணிய வைரத்தையுடைய வாசனை பெராருந்திய சந்தனக்கட்டையைத் தேய்த்த பொலிவாகை சிறக் கையுடைய குழம்பை மணங்கமழுகின்ற மருதம்பூவை அப்பினுற்

English Translation.

up beautifully out of their green filaments, have stood under water. The bright sprouts of the flourishing asoka tree, which are stuck on their beautiful ears so as to be in perfect harmony with them, dangle on their chests shining with delicate ornaments; on their breasts, tender like the conical buds of kongu blossoms, is applied, like a layer of sweet-smelling marudam flowers, a coating of

Notes.

Amarakosa cites from an unnamed source a stanza which means, "The Kanci has one strand, the mekhala eight strands, rasana sixteen and the kalapa twenty-five."

I. 17. கை—கையினுள்—with the hand: புளைத்து—made artistically or artificially: இயற்று—not made: வளிக்—beauty: கை... வைப்பு—beauty, which is beautiful by nature, and not made so by the skilful work of human hands.

I. 18. காவலை@—agreeably to the naval—Skt. jambu—the rose-apple: பெயரிய—named: பொலம்.பொன்—gold: காவ... லம்—gold named agreeably to the naval (jambu), i. e., jambunada (ஜம்புநாத) —gold of the highest quality, of which the Devas make their ornaments. The origin of jambunada is given thus in the Bhagavata Purana:—"The Mountain Meru—which is in the centre of Jambudvipa—is supported by four other mountains, each of which has a tree growing upon it. The rose-apple tree is one of these trees. The fruits growing on it are like huge elephants—all flesh and no bone: and, falling from a great height, they are crushed and made to give out their juice which flows down the mountain as a river called Jambu. The mud between its two banks, saturated with the essence of its waters, and acted upon by the sun and air, becomes the gold called jambunada of which the ornaments of the gods are made" (V. 16.4-21, adapted). அவர்—shining: இவறு—ornaments.

I. 19. சென்—great distance: இசந்து—going beyond: விவரங்கும்—appearing: இசெர்—flaw: த்தி—without: சென்றி—lustre.

I. 20. தலைசோர்—companions: ஆய்க்க—combed and parted: இலை—symmetrical: பிர—sleekness: ஒத்தி—tresses.

I. 21. செந்தகால்—red-stalked: வெட்சி—vetchi, a kind of plant: பூத்து—little flowers: இடை—in the interspaces: இடு—inserting.

Text.

வேங்கை நுண்டா தப்பிக் காண்வர
 வெள்ளிற் குற்றமுற கெள்ளுபு தெறியாக
 கோழி யோங்கிய வென்றடு விற்றுகொடி
 வாழிய பெரிதென் ரேத்திப் பலநுடன்
 40 சீர்திகழு சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச்
 சூர மகனி ராடுஞ் சேலை
 மந்தியு மறியா மரண்பயி வடுக்கத்துச்
 சுரும்பு முசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தட்

Tamil Paraphrase.

போல கோங்கினது குவிக்த அரும்பைப் போலும் இளமையா
 கிய முலையிலே அப்பி, வேங்கையினது விரிக்த பூவினது நுண்
 னியதாகத் துசன்மேல் அப்பி, விளவினது சிறியதளிரைக்கிள்ளி
 அழகுவர ஒருவர் பேல் ஒருவர் தெறித்து, (தப்பாமற் பட்ட
 பொழுது) வஞ்சியாமல் எதிர்நின்ற அடுக்கிற வெற்றியையு
 டைய கோழி மேலாய் கின்ற கொடியானது கெடுங்காலம்
 வாழுக்கடவுது என்று வாழுத்தி, சிறப்பு சிளங்கும் மலையிட
 மெல்லாம் எதிரோலி செய்யும்படி பாடியாடும் சேலையினை
 யுடைய, (மரமேறந் தொழிற் சிறப்பினையுடைய) மந்திகளும்
 (மாச்செறவினாலே) ஏறியறியாத மரங்கள் கெருங்கிய பக்க

English Translation.

finely-coloured sandal paste, prepared by grinding a thick, hard, fragrant piece of sandal-wood; and, on this layer of sandal-paste, they spread the fine pollen of full-blown vengai blossoms; then they nip off the little leaves of the wood-apple and scatter them charmingly over one another. Doing so, they bless with long life the banner on which is inscribed the figure of a cock which kills its enemy in a clean fight, face to face, and comes out of it with victory. At the same time, they sing and dance so lustily that they make the whole neighbourhood of these renowned mountain-regions ring

Notes.

1. 22. பைஞ்சாள்—green-stalked: குவளை—Skt. kuvalaya—water-lily: தூ—தூய—clean: இதழ்—leaves: இள்ளி—nipping off

1. 23. செய்வாவத்தி—சீடேவி—a kind of ornament for the head: வலம்புரி—conch having whorls running clock-wise: எயிக்—in the form of: this refers to another head-ornament: வைஷ்டு—fixing.

1. 24. திலகம்—Skt. tilaka—caste-mark on the forehead: கைத்திய—impressed: தெங்கைழ்—sweet-smelling: திரு—handsome: தூஸ்—forehead.

1. 25. மகர—Skt. makara—a shark or crocodile: உகு—open: வாய்—mouth: மகரப்பதுவாய் is another head-ornament: it takes its name from its appearance: ஈழ—low: மண் ஆறுத்து—adorned.

1. 26. துவர—fully: முடித்து—charmingly perfected: துவன்—fault: அறம்—free from: முடிசி—hair done into a knot.

1. 27. பெரு—big: தணி—cool: சண்பகம்—Skt. campaka—a yellow, fragrant, flower: செர்து—செருகி—inserting: கு—black: தகடு—external petals.

1. 28. உள்—internal: வீ—white: பூ—petal: மருகின்—of the marudam: ஒள்—bright: இணர்—bunches of flowers: அட்டு—placing.

1. 29. கிளை—filaments: வீல்து—beautifully: எழுஞ்சு—springing up: கீழ் கீர்க்கீழ்—under water: செ—red: அருமடு—buds.

1. 30. இணப்பு—wreathing: உறு—undergoing: பிணையல்—garland: வளைஇ—wreathing round: துணை—match: தட—fit.

1. 31. விஞ்சாது—beautiful ears: சிறைச்ச—flourishing: பிஞ்சு—Skt. pindi—the asoka, a tree with red flowers: ஒள்—ஒள்ளிய—bright: தனிர்—sprouts.

Text.

45 பெருந்தன் கண்ணி பிலீந்த சென்னியன்
 பார்முகிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச்
 சூர்முக நடிந்த சுடரிலை தெடுவே
 ஹலறிய கதுப்பிற் பிறம்பற் பேழ்வாய்ச்
 சமூல்விழிப் பசுக்கட சூர்த்த கோக்கிற்
 கழல்கட் குகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
 50 பெருமுலை யலைக்குங் காதிற் பிணர்மோட்
 ரூகெழு செலவி னஞ்சவந் பேய்மகன்

Tamil Paraphrase.

பலையிடத்து நின்ற, செங்காங்களினது வண்டுகளும் மொய்யாத தெருப்புப் போலும் பூவினுலே தொடுக்கப்பட்ட பெருமையாகிய குளிர்ச்சியையுடைய மரலைபைச் சூடிய திருமுடியினை உடையவர். பாறைகிலம் முற்றுப்பெற்ற குளிர்மையாகிய கடலானது தன்னிலை குலியும்படி உள்ளே புகுந்து, காய்க்க மயினையும், தீரையொவ்வாறு பல்லினையும், பெரியவாயினையுப், கோபத்தாற்சமுலும் விழியினையும், பசிய கண்ணினையும், அச்சத்தைக்கருவதாகிய பார்வையினையும், பிதுங்கை கண்ணையுடைய குகையுடனே கடிய பாம்பு தூங்குதலினுலே பெரிய நாங்களை வருத்துகின்ற காதினையும், கரடுமுரடான வயிற்றையும், கோபம் பொருந்திய நடையினையும் உடைய, (கண்டவர்களுக்கு) அச்சங் தோன்றும் பேயாகிய மகள் இரத்தத்தை

English Translation.

with the noise of their revelry. On the slopes of this mountain, which is so thickly wooded that even monkeys have not climbed the trees in them, grows the senkandal, whose flowers, untouched by bees and red like fire, make up the cool big chaplet worn by him. He is the ever-youthful Muruga, wielding a red weapon—the long and flaming leaf-shaped spear of immeasurable spotless fame won by performing feats of clean triumph like plunging into the cool sea beyond the rocky shore in such

Notes. .

1. 32. நண்—நண்ணிய—delicate: புண்—ornaments: கும்—chest: தினைப்ப—dangling: தின்—தின்ணிய tough: காழு—hardness.

1. 33. ஏறு—fragrant: குறி—piece of wood: உரித்திய—ground: பூ—beauty: செழு—colour: தெய்வை—paste (lit. thing produced by grinding).

1. 34. தெங்கமழ்—emitting a sweet smell: மருது—the marudam: இணை—flowers: கடுப்ப—like: the comparison between the sandal paste and the marudam flowers is in respect of colour: கோங்கின்—of the kongu tree.

1. 35. குவி-குவித்த—conical or tapering: முகிழ்—bud: இளை—small: முலை—breasts: கொட்டி—smearing: விரி—full-blown: மலர்—blossoms.

1. 36. வெங்கை—a tree: துண்—fine: தாது—pollen: அப்பி—spreading thick: காண்—beauty: வர—setting forth.

1. 37. வெங்கில்—the wood-apple: குறு—little: முறு—sprout: கிள்ளுபு—nipping: தெறிய—scattering.

1. 38. கோழி—cock: தங்கிய—standing high: வெங்கு—engaging in fair fight: அடு-அடுக்கஞ்ச—killing: cf. Skt. att. to kill. விறல்—victorious: கொடி—banner.

1. 39. வாழிய—may it live! பெரிது—long: என்று—that: ஏத்து—blessing: மலர்—many: உடன்—gathering.

1. 40. சீர்—excellence: திகழ்—shining: சிலம்பு—mountain: அகம்—region: சிலம்ப—resounding: பாடி—singing.

1. 41. குரு—fear: அரமகளிர்—celestial damsels: குழம்—dancing: கோலை—woods.

1. 42. மஞ்சியும்—even monkeys: அறியா—not experienced (climbing): மரன்-மரம்—trees: பயில்—growing thick: அடுக்கத்து—on the hill-slopes.

1. 43. சுரும்பு—bees: முசா—not settling on: கடிர்-கடர் போன்ற—fire-like, i. e., red: பூ—flowers: காஞ்சன்—a tree, the most favourite one of Muruga.

Text.

குருதி யாடிப கூருகிர்க் கொடுகிரற்
கண்டெடாட் உண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
யொண்டெடாடித் தடக்கையி னேந்தி வெருவர்.

55 வென்றடு சிறற்களம் பாடித்தோள் பெயரா
நினாந்தின் வாய உணங்கை தூங்க
விருபே ருகுஷ மெருபே ரியாக்கை
யறுவேறு வகையி னஞ்சவர மண்டி

Tamil Paraphrase.

அளைந்த கூரிய ககத்தையுடைய கொடிய ஸிரவினுலே கண்
ணைத் தேரண்டி உண்ணப்பட்ட மிகுந்த முடை நாற்றத்தை
யுடைய கரிய தலையை ஒள்ளிய வளையையுடைய பெரிய கையி
லேயெடுத்து, (அசர்க்குருக்கு) அச்சங் தோன்றும்படி வஞ்சி
யாமல் எதிர்கின்று கொல்கின்ற வெற்றிக்களத்தைப் பாடி,
தோனை அஷசத்து நினாத்தைத் தின்ற வாயினையுடையளாய்,
துணங்கைக் கூத்துடாட, (குரான் பதுமன் என்னும்) இரண்டு
பெயர்களையுடைய வடிவமாகிய ஒரு பெரிய சரீரம் அற்ற
வேறும்படி அச்சங் தோன்ற கெருங்கி, குருங்கிய தலைவனைக்
கொன்று ஒளிர்கின்ற இலைத்தொழிலிலையுடைய கெயை வேலா
கிய, அசர்க்குருடைய நல்ல வெற்றி குன்றும்படி கீழ்கோக்
கிய குங்கொத்துக்களையுடைய மாவாகிய முறை வெட்டிய,

English Translation.

a violent way as to make the sea shrink within itself, and dreadfully approaching and killing the Asura-chief Surapadma there by rending in twain his big body with two forms and names (Sura and Padma), and belittling the glory of the Asuras by felling down their ancient mango tree with its bunches of flowers hanging tip downwards. When these feats were performed, the terrific she-ghoul set up the dance of tunangai, singing, so as to strike terror into the hearts of the Asuras, the song of the victorious battle in which the enemy is killed after a fair and clean face-to-face fight. She had dry hair, irregular rows of teeth, a gaping mouth, eye-balls rolling

Notes.

1. 44. பெரு—big: தண்—cool: கண்ணி—wreath: மிலுக்கு—crowned: செங்னியன்—one having a head.

1. 45. பார்—rock: முதிர்—ending: பணி—cool: கடல்—sea: கலங்க—to be agitated intensely: உள்—in: புக்கு—plunging.

1. 46. குரி—Surapadma: முதல்—the chief: தழுந்த—that had killed: கடர்—flaming: இலை—leaf (shaped): செலு—long: செல்—spear: the spear is the jnana-sakti (power of wisdom) of Muruga.

1. 47. உலறிய—dry: கதுப்பு—hair: பிற்பு—irregular: பல்—teeth: பேறு—gaping: வாய்—mouth.

1. 48. சமூல்—rolling: விழு—eye-balls: பசு—green: கண்—eyes: குருத்து—frightening: சேர்க்கு—looks.

1. 49. சமூல்—squeezed out and bulging: கண்—eyes: கூகை—owl: ஒடு—with: சுடு—cruel: பாம்பு—snake: தங்க—owing to hanging.

1. 50. பெரு—big: முலை—breasts: அலைக்கும்—that gives pain to: காது—ears: பிணர்—rugged, uneven: மோடு—belly.

1. 51. உரு—fear: செழு—rising: செலவு—gait: அஞ்சு—fear: வரு—arising: பேய்மகள்—she-ghoul.

1. 52. குருதி—blood: ஆடிய—that had dabbled: கார்—sharp: உசிர்—nails: சொடு—cruel: விரல்—fingers.

1. 53. கண்—the eyes: செந்து—having been dug out: உண்ட—that had been eaten up: சழு—very: முகடு—smell of putrid matter: உரு—black: தலை—skull.

1. 54. ஒன்—bright: தொழு—bangle: தட—big: கையில்—in the hand: ஏது—holding: வரு—fear: வரு—arising.

1. 55. வென்று—fighting a clean face-to-face fight: அடு—killing: விறல்—victory: கனம்—field, i. e., battle; பாடு—singing: சோள்—shoulders: பெய்ரா—heaving.

1. 56. நினைம்—fat: தின்—eating: வாய்க்—woman having her mouth: தங்கங்கை—a kind of devil-dance: தங்க—

Text.

60 யவுணர் நல்வல மடங்கக் கல்மினர்
 மாருத நடிந்த மறுவில் கொற்றத்
 தெய்யா நல்லிசைச் செவ்வேற் சேனய்
 சேவடி படருஞ் செம்ம ஊள்ளமொடு
 நல்ம்புரி கொள்கைப் புலம்பிரிக் துறையுஞ்
 சேலவுநி நயந்தகை யாயிற் பலவுட
 65 னன்னர் கெஞ்சத் தின்னசை வாய்ப்ப
 வின்னே பெறுதிடி முன்னிய வினையே

Tamil Paraphrase.

குற்றமில்லாத வெற்றியினுலாகிய ஒருவராலும் அளக்தறியப் படாத கன்மையாகிய கீர்த்தியையுடைய சிவக்க ஆயுதத்கை யுடைய என்று மிளையேருமாகிய சுப்பிரமணிய சுவாமி. இப் பேர்ப்பட்டவருடைய மெய்ஞ்ஞானத்தான் பேதபுத்தியைக் கை விட்டுத் தங்கும் திருவடியிற் செல்லுதற்குக் காரணமான கல் வினைகளைப் பல பிறப்புக்களிலும் விரும்பி நிகழ்த்தின கேட்பாட்டானே சிறந்த உள்ளத்தேர்டே அத்திருவடிக்குச் செல் லுங் கதியை நீ விருப்பியே விட்டாயாயின், நீ முற்பிறப்பிற் கருதிச் செய்க கல்வினையாலே (அங்கியமாகிய இம்மை மறு யை மின்பங்கள்) பலவற்றையும் வெறுக்கின்ற நன்றாகிய கெஞ்சத்திலுண்டாகிய இனிய மோசேஷ்சையினுலே (சிவஞானம்) இப்போகே வரய்க்க, (அதுகாரணமாக) முத்திபைப் பெறுவை. போரை மேற்கொண்டு கட்டிய அதிதாரமாக உயர்க்க கெடிய

English Translation.

with fury, green eyes, terrifying looks, and ears which pained her big breasts because the owl with the squeezed-out, bulging eyes and the cruel snake hung down from her ears on to her breasts; she had a rugged belly, and an angry gait. In her hands, which wore bright bangles, she held a black skull, which emitted the insufferable smell of putrid matter, and from which, with her cruel, sharp-nailed fingers which had dabbled in blood, she had dug out and eaten the eye-balls. As she danced, her shoulders heaved, and her mouth was dripping with

Notes.

dancing. Contrast the dance of the divine damsels (ll. 12 to 41 above) with the dance of the she-ghoul (ll. 47 to 56) described almost immediately after. Contrast also the scenery in the two cases, the parties, their appearance and their mood. Contrast, lastly, Sri Muruga as the Lord of Devayana (l. 6) the wearer of cool garlands on the chest (l. 11) and on the head (l. 44) and the hero of the divine damsels (l. 39), with Sri Muruga, the bearer of the flaming spear (l. 46) which has performed terrific feats and roused the fiendish delight of the she-ghoul (ll. 45-61).

1. 57. இரு—two: சூரி—names: ஒரு—form: ஒரு—one: சூரி—big: மாச்சை—body: a form with one big body and two names—Sura and Padma. The phrase is also explained as "one big body with two shapes"—that of a man and that of a horse—which, again, was Surapadma.

1. 58. அறு—to be rent: வெறு—asunder: வகையில்—in such a way as: அஞ்சு—fear: வர—arising: மண்டு—approaching (better 'attacking'): அறு...மண்டு—approaching (attacking) in such a dreadful way as to cause the body to split up and fall asunder: in this case, the phrase will qualify வெறு in l. 61. But the phrase is also explained thus:—அறு—six: வெறு—separate: வகையின்—in parts: அஞ்சு வர—causing fear: மண்டு—approaching (attacking): அறு...மண்டு—approaching (and attacking) the body in six separate parts. The phrase, in this case, will qualify வெறு in l. 61. In this connection, Naccinarkkiniyar makes the following observations: "When Siva married Uma, Indra went to him and requested him to refrain from sexual intercourse. Siva complied with the request. Unable to break his word, Siva refrained from intercourse and gave some germs of life into the hands of Indra. The (seven) Rshis knew this and received the germs from Indra. But, as it was difficult for them to nurture them in their own bodies, they made an offering of them into the

Text.

செருப்புகள் ரெடுத்த சேனுபர் கெடுங்கொடி.
வரிப்புனை பக்தொடு பாவை தூங்கப்
பொருங்கர்த் தேய்த்த பேராரு வாயிற்

70 ற்றுவீற் றிருங்க தித்திர் சியமக்கு

Tamil Paraphrase.

கொடிக்கருகே (நாலினுலே) வரிந்து புனையப்பட்ட பந்தினேடு பாவையானது (அறுப்பாரின்மையின்) தூங்கும்படி, போர் செய்வாரை இல்லையாக்குகையினுல் (எக்காலமும்) போர்த் தொழில் அரிதாகிய வாயிலையும், இலக்குமி வருத்தமின்றி வசிக்கும் குற்றங்கீர்த்த அங்காடித் தெருகினையும், மாடங்கள் மலிக்க ஏனைக் தெருக்களையுடைய மதுரைக்கு மேற்கே அழ கினை யுடைத்தாகிய சிறகையுடைய வண்டினுடைய அழுகினை யுடைய திரள் கரிய சேற்றினையுடைய அகன்ற வயலிலே முறுக்கு கெகிழ்ந்து, பின்பு தாதும் அகவிதமும் தோன்ற மலர்க்க முள்ளொயுடைத்தாகிய தாளையுடைய தாமரைப் பூவிலே

English Translation.

fat. By reason of the meritorious deeds which, as a matter of routine and of your own free will, you have performed in many previous births, and which, by enabling a person to follow the dictates of true wisdom, lead him to the feet of the Lord, i.e., salvation, where he forsakes the consciousness of separateness—if you have come to entertain—with a pure heart—a decided longing for that goal of salvation, then, by reason of those meritorious deeds, again, this sweet desire for salvation swaying your pure mind which has become disgusted with the transitory pleasures of heaven and earth, will at once generate in you true wisdom, by means of which you will attain salvation. There is the city of Madura, at whose gates war has become scarce, because its invaders have been subdued so effectively that there is none left to cut down the well-knit ball of thread and the doll kept suspended by the side of the long banner planted very far aloft as a challenge to rival

Notes .

three fires (Garhapatya, Ahavaniya and Dakshina) which are only different aspects of Siva. Then they took the germs out of the fires and gave them over to their wives. All of them—except Arundhati—swallowed them and became pregnant. When the time for delivery came, they were delivered of their babes on a bed of lotuses in the Lake of Reeds (Saravana). When these six babes were growing there, Indra, forgetting that he had entrusted the germs to the Rshis, hurled his thunderbolt at the babes. Thereupon, the six babes combined themselves into one, attacked Indra and subdued him. Then, when Surapadma had to be killed, the form again split itself up into six parts and attacked him. So says the Purana. See on this point the Paripadal stanza “**ஏழந்தம் பனிக்கடல்**”. There are those who would cite from the Puranas accounts different from this one.” The learned Editor of the *Pattuppattu*—Dr. V. Swaminatha Iyer—notes that these different accounts are given in the **கந்தபுராணம்** (Kandapuram) and **குமராஸம்பவம்** (Kumarasambhavam).

1. 59. அனை—Asuras: கல்—great: வலம்—glory: அடக்க—so as to be put down: கலிழ்—having the tips turned down: இணர்—flowers.

1. 60. மர்—mango tree: முதல்—ancient: the Asuras sat under this tree—born before them—and performed penance to get the boon that half the strength of the enemies with whom they fought should come over to themselves: தடுத்த— that felled: மற—flaw: இல்—that is without: செற்றத்து—of victory.

1. 61. எம்யர—immeasurable: கல்—good: இகச—fame: செ—red, or செய்ய—fine: செல்—weapon: செந்த—செம்—Muru-gan.

1. 62. செவடி—holy feet: உடரும்—to reach: செம்மல்—elevation: உள்ளம்—heart: தூ—with.

Text.

மாடமலி மறுகிற் கூடற் குடவயி
 விருஞ்சேசம் றகல்வப்ள் விரிந்துவா யவிழ்ந்த
 முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
 கட்கமழ் தெய்த ஊதி பெற்படக்
 75 கண்பேரன் மலர்ந்த காமரு சுனைமல
 ரஞ்சினை வண்டி னரிக்கண மொலிக்குங்
 குன்றமர்க் துறைதலு முரிய னதா அன்று.

Tamil Paraphrase.

இராப்பொழுது துயில்கொண்டு, விடுபற்காலத்தே தேன்காறு
 கின்ற நெயதற்பூவையூதி, ஞாயிறு தோன்றின காலத்தே,
 கண்ணையொக்கவிரிந்த விருப்பமருவின சுனைப் பூக்களிலே
 சென்று ஆரவாரிக்கும் திருப்பரங்குன்றிலே நெஞ்சமர்க்கிருத்
 தலுமுரியன். அதுவன்றி.

English Translation.

kings. It has a faultless bazaar-street where Lakshmi sits at perfect ease, and a number of other streets full of high-storeyed buildings. To the west of this city is Tirupparankunram, which has extensive fields of black clay, and is filled with the hum of beautiful swarms of pretty-winged bees which, having slept overnight in lotuses with petals unfurled and wide open, and with stalks bristling with thorns, awake early in the morning to buzz at the neydal flowers fragrant with honey, and, when the sun rises, buzz at the flowers which have blossomed forth like eyes in the charming tarn close by. This Tirupparankunram is one of the places, where Muruga resides worthily and happily. There are other places besides.

Notes.

1. 63. சலம்—meritorious acts: புரி—doing: சொன்னகை—principle: புலம்—consciousness of separateness or egoism: பிரிச்சு—giving up: உறையும்—staying. The consciousness of a separate existence is lost when one attains the feet of the Lord. That the attainment of the feet of the Lord is the attainment of salvation is made clear by many passages in the sacred books of Tamil and Sanskrit.

1. 64. செலவு—goal: கீ—you: தயங்கினே—you have a decided longing for: ஆயின்—if: பல—many (of the transitory pleasures of heaven and earth): உடல்—despising.

1. 65. நன்றார்—purity: செஞ்சுத்து—in the mind: இன்—sweet: கணச—desire: வாய்ப்ப—arising: we must understand சிவஞானம் (true wisdom, knowledge of the Real) as the subject of வாய்ப்ப.

1. 66. இன்னே—at once: பெறுதி—you will get: understand வீடு, சேர்க்கை, salvation, as the object of பெறுதி. கீ—you: முன்னிய—voluntarily did: விளையே—owing to the meritorious works. Lines 62 to 66 contain a summary of the fundamental principles of Hinduism. The goal of existence is the attainment of salvation. Salvation is taking one's station at the feet of the Lord. In this condition one gives up the consciousness of separateness, i.e., egoism. புலம் பிரிச்சுறையும்செலவு—says the text (II. 63 & 64). To attain this state, one has to qualify oneself in various ways summed up in the phrase sadhanacatushtayam (ஸாதன சதுஷ்டயம்)—the four-fold means. What are these? (1) நித்யாநித்யவஸ்துவிலேசும் (nityanityavastuviveka), i.e., discrimination between what is nitya (eternal) and what is anitya (transitory); the atman—soul-alone is eternal, everything else is transitory; (2) இஹமா முத்திரார்த்தபோக விராகம் (ihamutrarthabhogaviraga)—இம்மை மற்றும் இன்பங்களிலே வெறுப்பு—aversion to the pleasures of heaven and earth, denoted by the phrase பலாடல் (I. 64) of the text; (3) சமதமாதிலாதனஸம்பத்தி (samadaradisadhanasam-patti)—the acquisition of sama, dama, and other accomplishments.

2. திருச்சீரலீலவாய்.

2. TIRUCCIRALAIYAI.

Text.

வைந்துதி பொருத வடுவாழ் வரிதுதல்
 வாடா மாலை யோடையொடு துயல்வரப்
 80 படுமணி யிரட்டு மருங்கிற் கடுரைடக்
 கூற்றத் தன்ன மாற்றரு மொய்ம்பிற்

Tamil Paraphrase.

கூர்மையாகிய முனையை உடைய தோட்டி வெட்டிய வடு
 அழுங்கின புக்கரை உடைய மத்தகத்திலே பொன்னிமாலை
 யானது பட்டத்துடனே கிடக்கு அசையும்படி, தாழ்
 கிணற மணி மாறியொலிக்கும் பக்கத்தையும், கடிய கடை
 யினையும், இயமனைப்போன்ற (மிராலே) தடுக்கதற்கிய வளி
 யினையும் உடைய, (நூல்கால்) காற்று எழுங்காற்போன்ற

English Translation.

Tirucciralaivai (Tiruccendur) is one of them. He goes thither riding on an elephant. He mounts the elephant with such force that the golden wreath, together with the frontlet on its face, rolls on its temple which has a protuberance scarred by the pricks of the sharp-pointed goad of its driver. The low hanging bells on either side of it sound alternately as it strides apace. Its might is as irresistible as that of the god of death.

Notes.

ments: these are six in number, i. e. (i) sama (internal quiescence), (ii) dama (external quiescence), (iii) uparati (abstention from works), (iv) titiksha (endurance), (v) samadhanam (contemplation) and (vi) sraddha (faith): the acquisition of these qualities is implied in the words சம்மல் சீராம (l. 62) of the text: and (4) முமுக்ஷுத்வ (mumukshutva)—intense longing for salvation—expressed in the words இக்காச (l. 65) of the text. But before a man can reach the stage wherein he may practise the sadhanacatushtaya, he has to perform a number of meritorious works as prescribed by the Sastras. These works will render him fit for practising sadhanacatushtaya only after he has regularly and willingly performed them in a series of births. This is implied in கல்புநிர்வாணக (l. 63) of the text. He has to continue to perform some of these even while going through the stage of sadhanacatushtaya. This is implied in முக்கியவிளை (l. 66) of the text. These works performed, and sadhanacatushtaya achieved, he obtains true wisdom which leads to salvation. To show that Muruga is in no way different from Siva, Dr. Swaminatha Iyer quotes a verse from Kandapuram (ஸ்த. திருவீர. 19).

1. 67. செறு—war: கூன்று—challenging: ஏற்ப—raised. சென்—very far: உயர்—aloft: செஷு—banner.

1. 68. ஏறி—ஏற்கு—drawing tightly: பூந—பூநயப்பட்ட—knit: உது—ball: ஒடு—with: உருவு—doll: தங்க—hanging. This was a custom of the ancient Tamil Kings and heroes. They threw out a general challenge to all by setting up a standard and suspending by its side a ball made of thread and a doll at the entrance to their mansions. Those who wished to take up the challenge had to come forward and cut down the ball and the doll. If none came forward to do this, they were considered no better than girls fit to play with the ball and the doll—for the ball and the doll were the play-things of girls.

Text.

கால்கிளர்க் தன்ன வேழ மேல்கொண்
 னடவே ரூருசிற் செய்கினை முற்றிய
 முடியொடு விளக்கிய மூரண்மிகு திருமணி
 85 மின்னுற மீமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப
 ககைதாழ்பு துயல்வருடம் வகையமை பொலங்குழை
 சேண்விளங் கெற்கை வாண்மதி கவவழி

Tamil Paraphrase.

யானையின்மேல் ஏறி, ஜூங்காகிய வேறுபட்ட வடிவினையு
 டைய செய்யுக்தொழில்களனைத்தும் முற்றுப்பெற்ற முடிய
 டுடனே கூடி விளக்கிய (ஒன்றற்கொன்று) மாறுபடும் மிகுஞ்ச
 அழகினையுடைய இரத்தினங்கள் மின்னல் பேறும் பிரகாசத்
 தூடனே சிரகிலே பொலிவுபெறவும், ஒனி தங்கி அசையும்
 தொழிற்கூறு அமைந்த பொன்னினுற் செய்யப்பட்ட மகங்க
 குழைகள் தூர பூமியிற் சென்ற பிரகாசிக்கும் இடல்பை
 யுடைய ஒனிபொருங்கிய சந்திரனைச்சுழுங்க்து நீங்காத நஷ்டத்
 திரங்கள் போல விளங்குவனவாய் தூளியைக்கக்கவும், வருத்த

English Translation.

When it runs, it produces the impression of a swelling gale.
 His head looks charming with a crown which is wrought to
 perfection in all the five different parts of it and with gems
 which outrun one another in beauty and dazzle like lightning.
 His dangling ear-ornaments of gold, glowing steadfastly bright
 and showing fine workmanship, shed their lustre on his faces
 as do the stars which inseparably surround the luminous moon
 shining far up in the sky. His brilliant colourful faces abide
 in the hearts of those who perform penances marked by vows
 not very hard to carry out. One of these faces shoots forth

1. 69. பொருள்—invaders: தேய்த—having extinguished: போர்—war: அரு—become scarce: வாயில்—gate.

1. 70. திரு—Lakshmi, the goddess of wealth: வீற்று—in ease: திருத்து—sitting: தீது—fault: தீர்—freed: சியமம்—bazaar-street.

1. 71. மாடம்—upper-storey: மலி—மலிக்க—abounding: மற்று—streets: கூடல்—Madura: குடவயின்— in the west.

1. 72. இரு—black: சேஷ—clay: அகல்—broad: வயல்—fields: விரித்து—unwinding: வாய்—mouth: அவிழ்த்து—opened.

1. 73. முன்—thoros: தாள்—stalk: தாமரை—தாமரையிலே—in the lotus: தஞ்சி—having slept: வைக்கறை—in the morning.

1. 74. சன்—honey. It is strange that the Tamil word சன்—like its Sanskrit equivalent *madhu*—should stand for both *honey* and *toddy*! சமத்—fragrant: தெய்தல்—white Indian water-lily: சூதி—buzzing at: எல்—the sun: உ—rising: உ—has also the meaning of *setting*!

1. 75. கண்—the eye: போல்—like: மலர்க்க—that have blossomed forth: காமரு—exciting desire: சுனை—tarn: மலர்—flowers. Generally, eyes are compared to flowers, but here flowers are compared to eyes. The etymology of காமரு is interesting. Dr. V. Swaminatha Iyer quotes the following from அடியார்க்கு கல்லார் on சிலப்பதிகாரம், iv, 40: “காமம்வரும் என்பது விகாரத்தாற் காமரு வென்கின்று கண்டார்க்கு விருப்பம் வருமென்பதாயிற்று.”

1. 76. அம்—beautiful: சிறை—wings: கண்டின்—of the bees: அனி—beautiful: கணம்—Skt. ‘gana’—swarm: ஒலிக்கும்—buzzing.

1. 77. குஞ்சு—hill, i. e., Tirupparankunram, still a most famous place of pilgrimage in India. அமர்க்கு—in contentment: உறைதல்—residing: உம்—also: உரியன்—one having a right. அதாகுஞ்சு—அதுவுக்கு— Besides this, (he has other abodes too).

Text.

யகலர மீனி னசிர்வன விமைப்பத்
தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்.

90 மனனேர் பெழுதரு வாணிற முகனை
மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப்
பல்கதிர் விரிந்தன் ஞூருமுக மொருமுக
மார்வல ரேத்த வமரங்தினி தெர்முகிக்
காதலிதுவந்து வங்கொடுத் தன்றே யொருமுக

95 மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ
வந்தணர் வேள்கியோர்க் கும்மே யொருமுக

Tamil Paraphrase.

மில்லாத விரதங்களையுடைய தவத்தொழிலை முடிப்பாருடைய
மனசிலே பொருந்தித்தோன்றும் ஒளிபொருந்திய சிறத்தை
யுடைய முகங்களுள், ஒருமுகமானது பெரிய இருளையுடைய
உலகம் குற்றமில்லாமல் விளங்கும் பொருட்டுப் பலக்ரணங்
களையும் தோற்றுவிக்கது, ஒருமுகமானது அன்பர்கள் துதித்
தால் (அவர்கள் குற்றங்களை கீக்குதற்கு) உடன்பட்டு அவர்
களுக்கு இனிதாய் நடஞ்சு (அவர்கள்மேற்கொன்ற) விருப்
பத்தினுலே மகிழ்ந்து அவர்கள் வேண்டும் வரங்களைக் கொடுத்
தது, ஒரு முகமானது வேதத்திற் செங்கிய விதிகளின்
முறைமை தவரூத பிராமணர்களுடைய யாகங்களிலே தீங்கு

English Translation.

a myriad rays of light in order to purge the world of its dense darkness. Another face, binding itself to remove the sins of the devotees singing his praises, beams upon them sweetly, and, with loving delight, grants them whatever boons they pray for. A third is keeping watch to ward off obstacles from the sacrifices of Brahmanas who never swerve from the practice of the rules prescribed by the Vedas. A fourth, acting like the moon who illuminates all the quarters of the globe, lights up every corner of the minds of sages and

Notes.

1. 78. வை—sharp: தகி—point: வைந்தகி—கூர்க்கமொகிய முனையையுடைய (கீதாட்டி)—sharp pointed (goad). Naccinarkkiniyar describes the compound as ஆகுபெயர் (metonymy) but Arumuga Navalar calls it பண்புத்தொகைப் புதக்துப்பிற்கத அன் மொழித்தொகை (a possessive - bahuvrihi-compound arising out of a descriptive - karmadharaya - compound). பொந்த—having bored: வரை—scar: ஆழ—cut deep: வரி—protuberance: தல்—temple.

1. 79. வாடாமாலை—unfading garland, i. e., necklace of gold, ஒடையொடு—together with the frontlet: தயல்வர—so as to sway. Compare வைந்தகி பொருக வடுவாழ் வரிதுதல் with 'his face Deep sears of thunder had intrenched' (Par. L. I. 600-1)

1. 80. புடு—hanging low: மணி—bells: இரட்டும—sound ing alternately: மருங்கிழ—having sides: கடுக்கட—swift movement.

1. 81. கற்றது—that of the god of death: அன்ன—like: மாற்றரும்—irresistible: மொய்ம்பிழ—having a strength.

1. 82. கால்—wind: கினர்க்கு—arose: அன்ன—as though: வேழமேல்—on an elephant: கொண்டு—mounting.

1. 83. ஐ—five: வேறு—different: ஏருவின்—forms: செய் வினை—operations: முற்றிய—completed.

1. 84. முடிமேஷ—with the crown: ஐவை... மொடு—with the crown which had been wrought to perfection, and which had all the five different component parts of it. These five different component parts of a crown are known as முடியுறப்புகள் or limbs of a crown, and are enumerated as:-தாமம், முக்டம், பதுமம்; கோடகம், கிழபுரி. விளக்கிய—shining: முரண்—முரண் படு—variegated: மிகு—மிகுங்க—exceeding: திரு—beauty: மணி—gems.

1. 85. மின்—lightning: உறுபு—resembling: இமைப்பில்—with brilliance: சென்னி—on the head: பொற்பு—glitter elegantly.

1. 86. கூல—brightness: தாழ்பு—abiding: தயல்வஞாம—swaying: வகை—workmanship: அமை—inwrought: பொலம்—golden: குழு—ear-ornaments.

Text.

100 மெஞ்சிய பொருள்களை யேழுற நாடித்
 திங்கள் போலத் திசைவிளக் கும்மே யொருமுகஞ்
 செறுங்கித் தேய்த்துச் செல்சம மூருக்கிக்
 கறுவுகொ ஜெஞ்சமொடு களம்வேட் டன்றே யொரு
 முகங்
 குறவர் மடமகள் கொடிபோ துசப்பின்
 மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந்தன்றே யாங்கம்
 மூனிரு முகஞு முறைநகளின் ரெழுகலி
 னாங் தாழ்ந்த வம்பட்டு மார்பிற்

Tamil Paraphrase.

வர்மாதபடி கருத்தாயிருக்கும், ஒரு முகமானது (வேதாகமங்களிலே) மறைந்துகிடக்கும் பொருள்களை (இருடிகள்) இன்பம் பொருந்தும்படி ஆராய்க்குத் தோதித்துச் சந்திரனைப்போலத் திசைகளைல்லாவத்தையும் விளக்கும், ஒரு முகமானது, திருவள்ளத்திலே) சிகழ்கின்ற சமத்துவத்தை ஒழித்துக் கோபங்கொண்ட திருவள்ளத்துடனே பகைவராகிய அசரர்களை வகைத்துப் போர்க்களவேள்வியை வேட்டது, ஒருமுகமானது வேடருடைய அழகு பொருந்திய மகளும் கொடிபோலும் இடையினையுடைய இளம் பெண்ணுமாகிய வள்ளியுடனே மகிழ்ச்சி பொருந்திற்று. அவ்வாறுமுகங்களும் அத்தொழில்களிடத்துச் செய்யுமறைமை களைப்பயின்று நடத்துகையினுலே (அம்முகங்களுக்கேற்ப) பொன்னற் செய்த ஆரங்காங்கிய அழகிய பெரிய மார்பிலே கிடக்கின்ற (உத்தம இலக்கணமாகிய) சிலந்த முன்று வரிகளையும் (தன்னிடத்

English Translation.

fills them with delight by the investigation and exposition of the occult truths of the Vedas and the Agamas. A fifth, deliberately suppressing the natural impartiality of his divine heart, and kindling a mortal rage in it against the inimical Asuras, puts them to death and celebrates the sacrifice of the field of victory. The last of these faces delights in the society of the little Valli—the beautiful daughter of the hunters.

Notes.

I. 87. சேண்—at great distance: விளங்கு—shining: இயற்கை—inclined by nature: வாள்—bright: மதி—moon: கவைஇ—surrounding.

I. 88. அகலா—inseparable: மீனின்—like the stars: அவிரவன—shining: இமைப்ப—shedding lustre.

I. 89. தா—trouble: இல்—devoid of: கொள்கை—vows: தம்—their: தொழில்—deeds of penance: முடிமார்—of those who perform.

I. 90. மனன்—in the mind: நேர்பு—harmonizing: எழுதரு—appearing: வாள்—bright: நிற—colourful: முகன்—of the faces: ஏ—expletive.

I. 91. மா—intense: இருள்—darkness: ஞாலம்—the world: மறு—fault: இன்றி—without: விளக்க—to shine.

I. 92. பல்—many: கதிர்—beams: விரிக்கன்று—sent forth: ஒரு முகம்—one face: ஒரு முகம்—another face.

I. 93. ஆர்வலர்—devotees: ஏத்த—extolling: அமர்து—agreeably: இனிது—sweetly: ஒழுகி—acting.

I. 94. காதலின்—on account of love: உவந்து—delighted: வரம்—boons: கொடுத்தன்று—granted: ஏ—expletive: ஒரு முகம்—another face.

I. 95. மந்திரம்—the Vedas: விதியின்—of the rules: மரபுளி—from the practice: வழாது—not swerving. The phrase மந்திரவிதியின் is differently explained by the commentators:—மந்திரம்—having mantras, spells or charms: விதியின்—of the Vedas.

I. 96. அந்தணர்—Brahmanas: Parimelazhakar defines it as அழிகயத்தப்பத்தினையுடையார்—those who entertain a beautiful love for all beings. This definition will apply either to அறவோர்—Buddhist and Jain monks who are meticulous in their observance of the doctrine of *ahimsa*, or to Hindu Sannyasins who have to promise *abhaya*—immunity from danger—to all beings before they renounce the world. It seems hardly applicable to a Brahmana in general. Naccinarkkiniyar derives it as அந்தத்தை அணவுவார், i.e., வேதாந்தத்தையேநோக்குவார், i.e.,

Text.

105 செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் சுடர்விடுபு
வண்புகழ் நிறைந்து வசின்து வாங்கு நிமிர்தேரன்·
விண்செலன் மரு னையர்க் கேந்திய தொருகை
யுக்கனு சேர்த்திய தொருகை
நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை யசை

[இயதொருகை

110 யங்குசங் கடாவ வொருகை யிருகை

Tamil Paraphrase.

திலே வந்துவிழும்படி) வரங்கிக்கொண்டதும், தமது வலிமையினுலே பெரிய புகழ் நிறையப்பெற்றுப் படைக்கலங்களோச்செலுத்திப் (பகைவரது) மார்பைப் பின்து அவைகளை வாங்குகின்றதுமான நிமிர்ந்த தோள்களுள், ஒருகையானது (ஏக்காலத்தும்) ஆகாயத் திலே இயங்குதலாகிய முறைமையினையுடைய தேவ விருட்களுக்குப் பாதுகாவலாக எடுத்தது; அதற்கு இணையாகிய கை மருங்கிலே வைத்தது. ஒரு கை தோட்டியைச் செலுத்த அதற்கு இணையாகிய கை நன்மை பொருந்திய ஆடையையுடைய தொடையின்மேலே கிடந்தது. இரண்டு கைகள் அழகிய பெரிய கேடகத்

English Translation.

who has a waist as slender as a creeper. Corresponding to the work of these six faces, which are engaged, by long practice, in the methodical discharge of the functions appropriate to each, is the work of his swelling arms highly reputed for their prowess. These arms are employed in hurling flaming weapons and drawing them back after they have ripped open the breasts of his enemies. Extending up to these arms are the three most auspicious lines of red running across his beautiful, wide, chest, which has a golden wreath dangling on it. Of these arms (when they are not employed in warfare) one is pointing upwards as a gesture of protection to heavenly sages who are accustomed to career through the air, while the corresponding arm on the other side is laid on the waist. Another arm plies the goad, while the corresponding arm on

Notes.

those who are always looking at (=studying) the Vedanta. The idea in பார்ப்பார் seems to be connected with this derivation. But there are scholars who maintain that பார்ப்பார் has nothing to do with பார்த்தல் (seeing), but that it is a modification of பார்ப்பனர், which is the Tamil form of *Brahmana*. As regards the derivation of *Brahmana* itself there is conflict of opinion. Western philologists would say that *Brahmana* is only a patronymic of *brahman*, but Sanskrit etymologists would derive it as *brahma janati iti brahmanah* 'a Brahmanah is one who knows the *Brahman*'. In this case 'brahmana' will only be a variant of 'brahmajna'. Perhaps on false analogy, 'antana' (அந்தனை) has been formed from 'antajna' (i.e., *Vedantajna*): or; what is more probable, அந்தனை is only the Tamil form of the Sanskrit *antajna*, as ஆஜ்ஞை is of *ajna*. It is a very interesting point for research.—வெள்வி—sacrifice: ஒருக்கும்—is intent (on warding off obstacles): ஏ—expletive: ஒருமுகம்—another face.

I. 97. எஞ்சிய—occult, lying hidden or deep: பொருள்களை—truths: ஏழுற—ஏழ்வு—so as to be delighted: நாடு—investigating.

I. 98. திக்கள்போல—like the moon; திகை—the quarters (of the globe): வினக்கும்—will illuminate: ஏ—expletive. The face is compared with the moon as both are filled with *kalas* (arts in the one case and digits in the other): ஒருமுகம்—another face.

I. 99. செறாகர்—enemies (i.e., *Asuras*): சேத்து—destroying: செல்—செல்கின்ற—moving: சமம்—impartiality: முறுக்கி—suppressing.

I. 100. கறவைகான்வெஞ்சமொடு—with a heart filled with (destructive) rage: சனம்—களவேள்வி—the sacrifice of the field of victory. For a description of this horrible rite see *Maduraikkanji*, II, 29–38. வேட்டன்று—celebrated the sacrifice: ஏ—expletive: ஒருமுகம்—another face.

I. 101. குறவர்—hunter: மடமகள்—beautiful daughter: கொடுபோல்—creeper-like; துசிப்பின்—having a waist.

Text.

115 ஸயயிரு வட்டமொடிட்டிருவள் திரிப்ப வொருகை
 மார்பொடு விளங்க வொருகை
 தாரொடு பொலிய வொருகை
 கீல்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக்கொட்டப வொருகை
 பாடின் படுபணி யிரட்ட வொருகை
 நீனிற சிசம்பின் மலிதுளி பொழிய வொருகை
 வானர மகனிர்க்கு வதுவை குட்ட வாங்கப்

Tamil Paraphrase.

தடன் வேலாயுதத்தை வலமாகச் சுழற்ற, (முனிவர்களுக்கு உரை யிறந்த பொருளை உணர்த்தும்போது) ஒரு கையானது மார்பி நூடனே விளங்க, அதற்கு இணையாகிய கை மார்பிலே தாழ்ந்த மாலையோடு சேர்ந்து அழகுபெற, ஒருகை தொடியொடு மேலே சுழன்று களவேள்விக்கு முத்திரை கொடுப்பக் கீழேவிழித்த மற்றைக்கை ஒசை யினிதாகிய ஒலிக்கின்ற மணியை மாறி யொலிக்கப் பண்ண, ஒருகை சீலசிறத்தையுடைய மேகத் தாலே மிருந்த மழுமயப் பெய்விக்க, அதற்கு இணையாகிய கையானது சுவர்க்கத்திலுள்ள தெய்வப்பெண்களுக்கு

English Translation.

The other side rests on his lap, which is clad in fine garments. A third pair of arms whirls about the beautiful, big disk and the javelin by the right. Another arm shines on his breast as he makes his speechless exposition to the sages, while the corresponding arm on the other side supplements the beauty of the garland hanging on his chest. One arm of the fifth pair goes up with its bracelet, and, whirling about, gives the gesture for the sacrifice of the battle-field; while the other, hanging down, causes the sweet-sounding bell to sound contrariwise. One arm of the sixth pair makes the blue clouds pour down abundant rain, while the other decks the divine damsels of heaven with wedding-garlands. Having his twelve arms thus discharging their functions in correspondence with those discharged by his six faces, and with the sky for his road, he has

Notes.

I. 102. மடவரல்—little: வள்ளியொடு—with Valli. She is the Icchasakti of Sri Subrahmanya. நகையமர்த்தன்று—was filled with delight: ஏ—expletive: ஆங்கு—in the discharge of appropriate functions: அ—those.

I. 103. மூவிரு—thrice two, six: முகனும்-முகமும்—faces: முறை—method: நகின்று—practised: ஒழுகவின்—as they discharge.

I. 104. ஆரம்—golden garland: தாழ்த்த—hanging: அம்—beautiful: பகட்டு—broad: மார்பில்—on the chest.

I. 105. செம்பொறி—red lines: வாங்கிய—receiving: மொய்ம்பின்—owing to prowess: சுடர்-சுடறையடிடைய படைக்கலங்கள்—flaming weapons: ஆகுபெயர்: விடுபு—hurling.

I. 106. வண்புகழ்—great repute: நிறைந்து—filled with: வசிந்து—cleaving: வாங்கு—drawing back: நிபிர—swelling: தோள்—arms.

I. 107. விண்செலன்மரபின்—accustomed to travel along the sky: ஓயர்க்கு—to the Deva-Rshis: ஏந்தியது: was pointing upwards as a gesture of protection. The Deva-Rshis are said to travel along the sky in order to shield the world from the excessive heat of the sun. This is evidenced by lines 1 to 4 of stanza 43 of Purananuru. Therefore, the protection afforded to these Rshis is really protection afforded to the world at large. ஒரு கை—one arm.

I. 108. உக்கம்—waist: சேர்த்தியது—was laid. In these lines, the past is used for the present. ஒரு—one: கை—arm.

I. 109. கலம்பெறு—fine: கலீக்கத்து—having garments: குறங்கின்மிழச—on the lap: அசைவியது—rested: ஒரு—one: கை—arm.

I. 110. அங்குசம்—(Skt. *ankusa*) -goad: கடவு—plying: ஒருகை—one arm; இருகை—two arms.

I. 111. ஓ—beautiful; இரு—big: வட்டமொடு—with the shield: எஃகு—javelin: வலந்திரிப்ப—turning by the right: ஒருகை—one arm.

Text.

பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி
 யந்தரப் பல்லியன் கறங்கத் தின்காழு
 120 வயிரெழுஞ் திசைப்ப வால்வளை நரல
 வரங்தலைக் கொண்ட வருமிட முரசமொடு
 பல்பொறி மஞ்ஞஞு வெல்கொடி யகவ
 விசம்பா றுக விரைசெலன் முன்னி
 யுலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சி
 125 ரலைவாப்ச் சேறலு நிலைஇய பண்பே
 யதா அன்று.

Tamil Paraphrase.

மனொலையைச்சூட்ட, அப்படியே அந்தப் பன்னிரண்டுகையும்
 முகத்தின் பகுதியிலே படும்படி தொழில்செய்து, தேவதந்துபி
 றலிக்கவும், தின்னிய வயிரத்தையுடைய கொம்புமிக்கொலிக்கவும்,
 வெள்ளிய சங்கு முழுங்கவும், வலியைத்தன்னிடத்தேகாண்ட
 இடியினது இடப்புப்போலும் ஒசையையுடைய முரசடனே பல
 பிலியையுடைய மயில் அவனுணையாலே வென்றெடுத்த கொடி
 யிலேயிருந்து ஒலிக்கவும், ஆகாயமே வழியாக விரைந்த செலவினை
 மேற்கொண்டு, நன்மை யோங்கும் நன்மக்கள் புகழ்ந்த உயரும்
 சீரினையுடைய புகழினையுடைய திருச்செந்தாருக்கு எழுந்தருளு
 தலும் அவருக்கு நிலைபெற்ற குணம். அதுவன்றி.

English Translation.

the settled disposition of proceeding fast to Tiruccendur, which is praised by the auspicious good and which grows increasingly prosperous and renowned. And, as he thus proceeds, celestial tabors sound, hard and close-grained horn trumpets blare aloud, white conchs blow, and the rich-plumed peacock on his victorious banner screams under his commands to the beat of drums booming like mighty peals of thunder. He has also other resorts.

Notes.

I. 112. மாஷ்பாடு—with the chest: விளக்க—shining. This refers to the Mauna mudra of the Lord. Cf. the line:—
Gurostu maunam vyakhyanam sishaystu cchinnasamsayah.
ஒருக்கை—one arm.

I. 113. தாரோடு—with the garland: பொழிய—appearing beautiful: ஒருக்கை—one arm.

I. 114. கீழ்வீழு—hanging down: தொட்டியோடு—with the bracelet: மீமிசை—upwards: கொட்டப்—whirling: ஒருக்கை one arm.

I. 115: பாடு—sound: இன்—sweet, படு—sounding: மணி�-
bell: இட்ட—causing to sound contrariwise: ஒருக்கை—
one arm.

I. 116. கீல்நிற—blue-coloured: விசப்பின்—by the clouds;
மழிதுளி—abundant rain: பொழிய—to shower: ஒருக்கை—
one arm.

I. 117. வான்—in heaven: அரமகவிரக்கு—to the celestial
damsels: வதுவை—wedding-garland: சூட்ட—putting on
ஆக்கு—thus: அ—those.

I. 118. பண்ணிருக்கயும்—all the twelve arms: பால்பட-
so as to act in conformity with: இயற்றி—arranging:

II. 107—118. The faces and arms correspond thus:—

FACE.	ARMS.
II. 91—92 மாயிருண்ணாலம் etc.	II. 107-108 விண்வெளன்மரபின் etc.
II. 92—94 காதலினுவங்கு etc.	II. 109-110 கலம்பெறுவலிங்கந்து ,
II. 94—96 அந்தணர் வேள்வி யோர்க்கும் etc.	II. 110-111 இருக்க சீமிருவட்ட யோர்க்கும் etc.
II. 96-98 எஞ்சியபொருள்களோ ,	II. 111-113 ஒருக்கமார்பொடு ,
II. 98-100 செறுங்கத்தேய்த்து ,	II. 113-115 ஒருக்ககிழீழ்வீழு ,
II. 100-102 குறவர்மட்மகள் ,	II. 115-117 ஒருக்கக்கீல்நிற ,

I. 119. அந்தரப்பல்லியம்—celestial labors: கறங்க—sound-
ing: திண்—hard: காழ்—close-grained.

I. 120. வயிர்—trumpeting horn: எழுங்கு—aloud: இசைப்ப—
sounding: வால்—white: வளை—conch: நரல—sounding.

ந—திருவாவினங்குடி

3—Tiruvavinangudi

Text

தூர கைதிய வுடிக்கையர் சீரோடு
வலம்புரி புரையும் வானரை முடியினர்
மாசற விமைக்கு மூருவினர் மானி
ஆரிலை கைதிய வூங்கெடு மார்பி
130 னென்பெழுங் தியங்கு மியாக்கையர் நன்பகற்
பலவுடன் கழிந்த வண்டிய ரிக்கலாடு
செற்ற கீக்கிய மனத்தின ரியாவதுக்

Tamil Paraphrase.

மரவுரியை உடையாகச் செய்த உடையினையுடையர், அழு
கொடு வலம்புரிச் சங்கினை யொக்கும் வெள்ளிய நரைமுடியினை
யுடையர், அழுக்கற விளங்கும் வடிவினை யுடையர், மான்தோல்
போர்த்த, தசையற்ற, மார்பின் எலும்புகள் புடைத்து காணப்
படும் உடம்பினையுடையர், நன்றாகிய பகற்பொழுதுகள் பலவும்
பட்டினிப்பிருந்தவர், பகையையும், நீடி த்த வைரத்தையும்
களைந்த மனத்தினையுடையர், பலவற்றையும் கற்றேர் சிறிதும்
ஶுறியாத இபற்கை அறிவினையுடையர், பலவற்றையும் கற்றேர்க்
குத் தாம் எல்லையாகிப் தலைமையை யுடையவர், ஆசையோடே
கடிய சினத்தையும் போக்கின அறிவையுடையவர், மன வருத்தம்

English Translation.

Tiruvavinangudi is one of these. Sri Subrahmanya is accustomed to stay there a certain number of days with Deivayana of unfaltering chastity so that he may be visited by Vishnu, Siva and Indra. Of these Gods Vishnu follows the principle of being solely desirous of the office of preserving the world defended by the fine cities of the four great gods. He has a lofty banner inscribed with the figure of Garuda, who

Notes

I. 121. *u-ri*—strength; தலைகொண்ட—possessing: தலை is a participial prefix with the force of a preposition occurring before verbs (Mad Univ. Tam. Lex.) *u-ru-ri*—thunder: cf Telugu *urumuu* thunder. இடு—peal: முரசுமொடு—with the drums.

I. 122. பல்—many: பொறி—eye on the peacock's tail applied, by extension, to the tail itself: an ஆகுபெயர். மஞ்சளு—peacock: வெல்கெடு—victorious banner: அகவ—screaming. It must be noted that the peacock is also the conveyance of Muruga.

I. 123. விசம்பு—the sky: ஆறு—path: is the word connected with the skt. *r*, to go? ஆசு—forming: விழா—fast: செலல்—going: முன்னி—intending.

I. 124. உலகபு—(kt. *loka*) the world, i. e., its inhabitants, especially the good ones: புகழ்து—praised: ஒங்கு—auspicious or eminent: the word qualifies உலகம். உயர்—growing: விழு—prosperous: பிர—renowned.

I. 125. அலைவாய்—lit., the mouth of the wave (sea) i. e. seaport, referring here to Tiruccendur, a famous pilgrim and sea-side resort on the South Indian Railway, 39 miles from Tinnevelly Junction. The reader is referred to the discussion on the "Kavata of the Pandyas" contained in p. 35 of the Editor's essay on "Aryan and Dravidian," part 3, vol. II. of the ARDRA, (1934). Relevant to this discussion are the Tiruppugazh lines மதலைவு மூத்தியிலை வருதான மணிபுளின மறையுபர் கரையிலுறை பெருமானே which mean "Oh God that dwellest on the coastal town (of Tiruccendur) where the pearls brought from the navigable sea are heaped in such huge quantities as to shut out of view the sand dunes there." செறல்—going, reaching: *u-ii*—also: திலை இய—settled: பண்டு—disposition: ஏ, expletive: அதாதுந்து—moreover.

Text.

கற்றே ரறியா வறிவினர் கற்றேர்க்குத்
தாம்வரம் பாகிய தலைமையர் காமமொடு
135 கடுஞ்சினக் கடிந்த காட்சிய ரிடும்பை
யாவது மறியா வியல்பினர் மேவாத்
துனியில் காட்சி முனிவர் முற்புகப்
புகைழுகுக் தன்ன மாசி உருவடை

Tamil Paraphrase.

சிறிதும் அறியப்படாத இயல்பினையுடையர்-இவ்வாருண வெறுப்
பில்லாத நல்லறிவினையுடைய முனிவர் முருகக் கடவுளின் மன
மொப்பும் படியாக முன்னே செல்ல, புகைவய முகந்தாற் போன்
நதும், அழுக்கேறுத பரிசுத்தமான நுமான உடையினையும்,
முகைவாம் நெகிழுந்த மாலை சூழுந்த மார்பினை யுடைய, சர
முடைய கெஞ்சாலே மெல்லிய வார்த்தை சொல்லுதலையுடைய
கந்தருவர்கள், நோய் இல்லையாகும்படி உண்டாக்கப்பட்ட உடம்
பினை யுடையவரும், வெளிப்புரிம் போதெல்லாம் பொன்னுரை
விளங்கினுற்போறும் தேமலை யுடையவருமாகிய, இனிய
ஒளியையுடைய அதினெண்கோவை மேகலை யணிந்த தாழுந்து

English Translation.

has curved wings which bear many stripes and are used by him to beat to death terrific serpents of enormous might which have white fangs sheathed in poison-bags with openings in them and which throw out hisses full of fire. Siva has a banner inscribed with the white bull and held aloft on the field of victory; he has Uma attached to one side of his body; has muscular shoulders praised by many; has three eyes whose lids never close; and a power that destroyed the citadels of the three demons. Handsome Indra has a thousand eyes; is flushed with the crushing victory which he has won over his enemies by performing hundreds of sacrifices; and rides beauti-

Notes

1. 126. சூர—tree-bark. The word for 'cloth' is *cira* in Skt. as well as Telugu. This may lead to the inference that, in very ancient times, the only cloth used in India was made of the bark of trees. தைஇய—made into cloth: உடுக்கையர்—people wearing: சூராடு—beautifully.

1. 127. வலம்புரி—வலம்புரிச் சங்கு—right-whorled conch: புரையும்—resembling (in shape and colour): வான்சூர—வால் (white)—ங்சூர (grey): முடியினர்—people having locks of hair.

1. 128. மாசத—மாச (fault)—அற (being without)-faultlessly: இசைக்கும்—glowing: உருவினர்—people having a form: மானின்—of deer.

1. 129. உரிவை—skin; மானின் உரிவை—deerk-skin, *krishnajina* in Skt. தைஇய—covered: ஊன்—flesh: கெடு—void of: மார்பின்—of the chest.

1. 130. எண்பு—bones: எழுந்து—bulging out; இயக்கும்—appearing: the word is perhaps used to denote the heaving of the chest. யாக்கையர்—people having a body: நன்—நல்— good: பகல்—day-time.

1. 131. பல—many: உடன்—together: சமீர்த—passed: உண்டியர்—people having food: இகலைாடு—with hatred.

1. 132. செற்றப்—rancour: நீக்கிய—got rid of: மனத்தினர்—people having their mind: யாவதும்—to the smallest extent.

1. 133. கற்றேர்—scholars: அறியா—ignorant: அறிவினர்—people having intelligence: கற்றேர்க்கு—to scholars.

1. 134. தாம்—themselves: வரம்பு—limit: ஆரிய—forming: தலைமையர்—people having headship: காமமொடு—with desire.

1. 135. கடும்சினர்—fierce anger: கடந்த—having overcome: காட்சியர்—people having wisdom. காட்சி is, literally, perception. இடும்பை—suffering.

1. 136. யாவதும்—anything, to the slightest extent: அறி யா—not showing: இயல்பினர்—people having the nature of: மேவர—coming so as to please (the Lord Subrahmanya).

Text.

முனைவா யவிழ்ந்த தனைக்கு மாகத்துச்
 140 செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவவி
 னல்லியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்
 மென்மொழி மேவல ரின்னரம் புளர
 நோயின் றியன்ற யாக்கையர் மாவி
 னங்கிர்தனிர் புரையு மேனிய ரவிர்தொஹும்
 145 பொன்னுரை கடிக்குஞ் திதலை ரின்னகைப்
 பருமந்தாங்கிய பணிந்தேங் தல்குண்

Tamil Paraphrase.

உயர்ந்த அல்குலையுடைய குற்றமற்ற கந்தருவமகளிரோடே
 எஃகு செவிபிணுடேல (சுருதியை) அளந்து நரம்பைக்கட்டின
 சுற்றுக்கலுடைய வார்க்கட்டினை யுடைய நன்மையாகிய யாழின்
 இசையிலே பயின்ற இனிமையான மனசினுலே, (இசைதால்
 முறையை) குற்றமின்றி விளங்கும்படி இனிய நரம்பை வாசிக்கவும்,
 நஞ்சுடனே (உறைக்குள்ளே) கிடந்த துளையினையுடைய வெள்ளிய
 பற்களையும், கெநுப்பென்ற சொல்லும்படி கெட்டுரிர்ப்புக்
 கொள்ளும் அச்சக்கிரோன்றும் கடியவளிமினையு முடைய பாம்பு
 சாகும்படி. அடிக்கும் பலவரிகளையுடைய வளைந்த சிறகினையுடைய

English Translation.

fully mounted on the neck of the elephant eulogised by all, which has four tusks, has a comely gait, and a huge, curved trunk reaching to the ground. These Gods beautifully come together through the air in order to petition Sri Subrahmanya in proper form for the restoration of the world-adored Trinity to their original eminence and to the charge of their several well-known duties through the reinstatement of the four-faced Brahma, who, born of the lotus springing out of Vishnu's navel, survives the deluge, but has come down to the earth (cursed by Sri Subrahmanya) and resides there in bewilderment.

Notes.

1. 137. துரித—disgust: இல்—free from: காட்சி—nature: முனிவர்—sages: முற்பு—preceding.

1. 138. புக்கமுக்கந்ன—as though they had been fumigated; a somewhat difficult phrase, meaning, perhaps, gray: மாச இல்—dirt-free, spotless: து—clean: உடை—clothes.

1. 139. முகை—bud: வாய்—tip (lit. mouth): அவிழுத்த—loosened: தகை—garland: குழு—encircled: ஆகத்து—having the chest.

1. 140. செவி—(by means of) the chief tuning peg: நெட்டு—length: கவத்த—measured and tightened to maintain the proper pitch: செய்வது—செய்வு—உறுபு, i.e., winding—undergoing—being wound up: திவளின்—having strings. These processes can be seen at vina entertainments.

1. 141. கல்லியாழ்—கல் (good)—யாழ் (harp): நல்லின்ற—practised (in the tune of): நயன்—sweetness: உடை—having: கெஞ்சின்—having minds.

1. 142. மெல்லமாழி—gentle speech: மேவைர்—people given to: இன்—sweet: நரம்பு—guts, i.e., harp-strings: உளர—twanging:

1. 143. கோய்—disease: இன்று—so as to be free from: இயன்ற—made: யாக்கையர்—people having their bodies: மாவின்—of the mango.

1. 144. அவிர்—shining: தனிர்—sprout: புறையும்—resembling: மேனியர்—people having brightness: அவிர் தொறும்—as often as they appear.

1. 145. பொன்னுரை—streak of gold on touchstone: கடுக்கும்—resembling: திதலையர்—people having yellow beauty-spots: இன்—sweet: தகை lustre.

1. 146. பருமம்—waistlet with eighteen bands: தாங்கிய—wearing: பணிந்து—falling: ஏந்து—rising: அல்குல்—groins.

1. 147. மாச இல்—fault-less: மகளிர்ஞடு—with women: மறுஇன்றி—faultlessly: விளக்க—shining.

1. 148. கடுவேடு—with the poison: ஒடுங்கிய—lying confined: தூம்பு—hole: உடை—having: வால்—white: எழிற்று—having fangs.

Text.

மாகின் மகனிரோடு மறுவின்றி விளக்கக்
கடுவோ டொடுக்கை நூம்புடை வாலெயிற்
நழவின வழிர்க்கு மஞ்சவரு கடுக்கிறற்
150 பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
புள்ளனி சீல்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளேறு
வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் தினிதோ
ஞஞம யமர்த்து விளக்கு மிமையா முக்கண்
மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனு
155 நூற்றுப்பத் தடுக்கிய நாட்டத்து நூற்பல்
வேள்வி முற்றிய வென்று கொற்றத்

Tamil Paraphrase.

கநுட்ணை யணிந்த சிண்டகொடியினையும், நான்கு பெரியதேவர்
களுடைய நன்மையான நகரங்களினுலே சிலைபெற்ற உலகத்தைக்
காக்கும் ஒரு தொழிலையே விரும்பிய கோட்பாட்டையு முடைய
வித்துறுமும், வெற்றிக்களத்திலே வெள்ளிய இடபக்கொடியை
எடுத்தவரும், உமாதேவி ஒரு பாகத்திலே பொருந்தி விளக்கு
கின்றவரும், பலரும் புகழ்கின்ற திண்ணியை தோனினையும் இகழ்
குவியாத முன்று சன்களையு முடையவரும், முப்புறத்தையும்
அழிக்க வலிமை மிதுந்தவருமான பரமசிவனும், ஆயிரக்கண்
களையும், நூற்கிய பலயாகங்களைச் செய்து முடித்தலினுலே
பெற்ற, (பகைவரை) வென்று கொல்கின்ற வெற்றியினையு
முடையவரும், ஏக்கிய நான்கு கோடுகளையும் அழகிய நடையை
யும் (நிலத்திலே) கிடக்கின்ற பெரியவளைவினையுடைய கையையும்

English Translation.

These Gods are preceded by sages who are dispassionate by nature so that, at sight of them, Sri Subrahmanya may become benign. The sages are clad in the barks of trees: the silver-white hair of their head is done up gracefully into the form of a right-whorled conch: their limbs glow with immaculate purity: their body is so void of flesh that their ribs visibly bulge out of their chest which is covered with a deer-skin:

Notes.

1. 149. அமல்—fire: என—as it were: உயிர்க்கும்—breathing: அஞ்சவரு—terrific: கடும்—formidable: திறல்—having power.

1. 150. பாம்பு—serpents: பட—to death; புடைக்கும்—beating, thrashing: பல்வறி—having many stripes: கொடும்—curved: சிறை—(having) wings.

1. 151. புள்—bird. The reference is to the fabulous bird Garuda on whom Sri Vishnu travels. He is the eternal enemy of serpents. அணி—bearing: சீன்—lofty: கொடு—(having) the banner: செல்வன்—the Lord(Vishnu). In the case of Vishnu, Siva, Subrahmanyam, etc., the animal or bird on which they ride is inscribed on their banner also. உம்—and: வெள்—white: ஏறு—bull: here the banner on which the bull is inscribed.

1. 152. வலவயின்—on (the field of) victory: உயரிட—held aloft: பலர் (by) many: புது—praised: திணிமு—muscular: தோன்—(having) shoulders.

1. 153. ருணம்—Skt. Uma, the goddess Parvati: அமர்த்து—attached: விளக்கும்—shining: இமையா—not closing: முக்கண்—(having) three eyes. The three eyes represent the sun, the moon and fire.

1. 154. மூன்பில்—the three citadels: முருக்கிய— that destroyed: மூரண்—(in) strength: மிகு—abounding: செல்வன்—the Lord (Siva): உம்—and. The allusion is to the destruction of the three citadels of the Tripurasuras.

1. 155. நூற்றுப்பத்துக்கு—hundred multiplied by ten, i. e., thousand: காட்டத்து—having eyes. Quaere, if காட்டம் is from Skt. *netram*. நூறு பல்—hundred many—many hundred.

1. 156. ரேவன்னி—sacrifices: மூற்றிய—on account of having performed: வென்ற—conquering: அடு—killing: கொற்றத்து—victorious.

1. 157. ஈரிரண்டு—twice two, i. e., four: ஏத்திய—bearing: மருப்பின்—having tusks: எழில்—beautiful: நகட—(having) a gait.

1. 158. தாழு—hanging low; பெரும்—big: தட—curved: கை—(having) a trunk: உயர்த்த—spoken highly of: யானை—elephant (Airavata).

1. 159. எருத்தம்—neck: ஏறிய—mounted: திருக்கிளர்—handsome; செல்வன்—the Lord (Indra): உம்—and.

1. 160. கால்பெரும் தெய்வத்து—of the four great gods: These are sometimes described as Indra, Yama, Varuna and

Text.

தீரிசன் டேந்திய மருப்பி வெழினடைத்
தாழ்பெருங் தடக்கை யுயர்த்த யானை
160 யெருத்த மேறிய திருக்கிளர் செல்வது
நாற்பெருங் தெய்வத்து நன்னகர் சிலையு
வலக்க காக்கு வொன்றுபுரி கொள்ளைகப்
பலர்புகம் மூவரும் தலைவராக
வேழுமு ஞாலங் தன்னிற் ஞேர்ன்றித்
தாமரை பயந்த தாவி ஹாழி
165 நான்முக வொருவற் சுட்டுக்காண்வரப்
பசலிற் ஞேர்ன்று மிகவில் காட்சி
நால்வே ரியற்கைப் பதினெரு மூவரோ

Tamil Paraphrase.

உடைத்தாகிய (பாவராலும்) உயர்த்துச் சொல்லப்பட்ட யானையின் கழுத்தில் ஏறியவரும், அழுகு விளக்குகின்றவருமான இந்திரனும், பலரும் புகழ்கின்ற மூவரும் தத்கமக்கு உரிய தொழில்களை (முன்போலச் செய்து) தலைவராக வேண்டி, பூமியின் கண்ணே தோன்றிய மயக்க முறுகின்ற உந்தியங் கமலம் பெற்ற ஊழிக்காலத்தில் கெடுதலில்லாத நான்கு முகங்களை யுடைய சிரமதேவரை (பழைய சிலையிலே நிறுத்த) நினைந்து, (ஒரு பொருள் பலவாமாறு) பகுக்கும்போது வேறுபடத்தோன்றும் தம்முன் மாறுபாடு இல்லாத அறிவினையுடைய நான்காகிய வேறுபட்ட இயல்பினையுடைய முப்பத்து மூவரும், பதினெண்

English Translation.

many a good day they have spent in fasting; their mind is free from rancour and hatred; their mother-wit grasps many things which are beyond the reach of the most learned men; they are eminent enough to represent the farthest limits of knowledge even for those who are proficient in many arts; their wisdom has taught them to eschew desire as well as fury; their tendency is not to betray the faintest trace of mental suffering. As the Gods march on, preceded by such sages, Gandharva men, shining brilliantly with their faultless women, play upon their harps in such a way that their meticulous adherence to the rules of their art is brought into prominent relief. Their sweet minds are attuned to the music of their fine harp, which, by the winding of its main key, has a certain length of its strings tightened to the required pitch and has the rest of them wound

Notes.

Kubera, and sometimes as the god of the Brahmins, the god of the Kshatriyas, the god of the Vaisyas and the god of the Sudras: கல்—good: கூர்—(by) the cities: சிலை இய—supported.

1. 161. உலகம்—the world: காக்ரும்—protecting: ஒன் தபுரி—solely desirous of: கொள்கை—(following) the principle.

1. 162. பலர்புகழ்—praised by many: மூலாரும்—The three: i. e., the Trinity-Brahma, Vishnu and Siva. தலைவராக—for the sake of their being restored to their (original) pre-eminence.

1. 163. ஏழுதம்—being in a state of bewilderment ஞாலங்தண்ணில்—on the earth: பேதான்றி—having appeared. The allusion may be explained thus:—Having defeated the demons and saved the gods and married Devayana, Sri Subrahmanya looked on his spear and exclaimed that he owed all his glory to his spear. But Brahma, who was standing by, remarked that the spear owed its efficacy to himself. Sri Subrahmanya could not brook this affront to his dignity, and so cursed Brahma to a mundane existence. When Brahma came down to the earth, all creation ceased. When there is no creation, there can be no preservation or destruction. Therefore, when Brahma lost his office, Vishnu and Siva also found their work gone. They came down to Avinangudi to get back their pre-eminence of yore by petitioning Sri Subrahmanya for the re-instatement of Brahma.

1. 164. தாமரை—the lotus (springing out of Vishnu's navel): பயந்த—yielded by; born of: தா இல்—deathless: ஊழி—(at) the deluge.

1. 165. நான் முக ஒருவன்—the four-faced one, i. e., Brahma: சுட்டு—for the sake of, with reference to, in consideration of, having in mind: காண்வர—beautifully coming. The commentators take the Trinity as the subject of காண்வர, but it seems better to take Vishnu, Siva and Indra, as its subjects.

1. 166. பகலில்—in division: பேதான்றம்—appearing: இகல் இல்—non-conflicting: காட்சி—intelligence, which seems to mean here essence or nature.

1. 167. கரில் வேறு இயற்கை—of four different kinds: பதி தெரு மூலமோடு—with the eleven-times-three, i. e., thirty-three (gods). The four kinds of thirty-three individuals are:—(i) the twelve Adityas, (ii) the eleven Rudras, (iii) the eight Vasus, and (iv) the two Asvins.

Text.

170 டொன்பதிற் ரீரட்டி யுயர்கிலை பெற்றியர்
மீன்டுந் தன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு
வனிகினர்க் தன்ன செலவினர் வனியிடைத்
தீவியழுந் தன்ன திறலினர் தீப்பட
வருமிடுத் தன்ன குரலினர் விழுமிய
வறகுறை மருங்கிற்றம் பெறமுறை கொண்மா
ரங்கரக் கொட்டினர் வந்துடன் சாணத்
175 காவில் கொள்கை மடங்கை தமியாடு சின்ன
ளாவினன்கும் யசைகலுமுரியன் தாஅன்று

Tamil Paraphrase.

வகையாகிய உயர்க்க திலையைப் பெற்றவரும், கசாத்திரக்கள்
டீத்தாற்போன்ற தோற்றத்தையுடையராய், கடலினிடத்தே
சேர்க்கு காற்று எழுந்தாற்போன்ற செலவினையுடையராய், காற்
ற்றத்தே கெருப்பெழுக்காலோத்த வலியினையுடையராய், கெருப்
புப்பிரக்க உருமேறு இடத்தாற்போன்ற குரலினையுடையராய்,
அழகோடு கூடிவரவும், மூவர் தங்கள் சிறங்க தொழில்களை
(முன்போலப்) பெறமுறைமையைக் குறைவேன்றி சின்று
பெறுக்கூற்றினுலே பெறம் பொருட்டு, ஆகாயத்திலே திரிதலை
யுடையராய் ஒருங்கே வந்து கானும்படியாக, கெடுதலில்லாத
கற்கினையுடைய தெய்வமானையும்போடு திருவாவினன்குடி
மின்கண்ணே சிலாள் எழுந்தருளியிருத்தலும் யரியன் அதுவன்றி

English Translation.

up by its side. They are clad in garments of gray which are spotlessly clean; they wear garlands of full-blown flowers encircling their chests; they are compassionate at heart, and, therefore, gentle in speech. Their women have bodies made proof against disease; they glow with the lustre of mango-sprouts; whenever they put in their appearance, their body shines with its beauty-spots which look like the streaks of gold on a touchstone; their undulating groins wear the waistlet of eighteen bands which gleam with a delightful lustre. This procession is accompanied by the thirty-three gods, who, though divided into four different groups, are yet identical in their nature like a single substance divided into many parts. It is also accompanied by the eighteen classes of exalted beings. While proceeding thus, the three Gods glow like stars in bloom, are swift of movement like a tempest raging with the sea, are mighty like a conflagration fed by the wind, and have a voice like thunder when it peals out to the birth of lightning. Sri Subrahmanyā lives in other places too.

Notes.

1. 168. ஒன்பதிற்கிரட்டி—nine times two, i. e., eighteen உயர்விலை—lofty position: பெற்றியர்—those who have reached. The eighteen classes of exalted beings are:— (1) the Devas, (2) the Siddhas, (3) the Asuras, (4) the Daityas, (5) the Garudas, (6) the Kinnaras, (7) the Nairrtas, (8) the Kimpurushas, (9) the Gandharvas, (10) the Yakshas, (11) the Vidyadhara, (12) the Bhutas, (13) the Paisacas, (14) the Antaras, (15) the Munis, (16) the Uragas, (17) the dwellers in the sky, and (18) the dwellers in Bhoga-Bhumi.

1. 169. மீன்—stars: தூத்தன்ன—as though in bloom: சோன்றலர்—those who appear: மீன்—fishes, by metonymy the sea: சேர்பு—mingling with.

1. 170. வனி—wind: கிளர்க்கன்ன—as though arisen; செலவினர்—those who move: வனியிடை—amidst wind.

1. 171. தீ—fire: எழுந்தன்ன—as though arisen: திறவினர்—those who have power: திப்பட—so as to yield lightning.

1. 172. உருபு—thunder: இடித்தன்ன—as though pealed: குருவினர்—those who have a voice: விழுமிய—exalted (duties). The Gods referred to in ll. 169—172 are the Trinity, according to the commentators, but Vishnu, Siva and Indra according to me.

1. 173. உறு குறை—குறை உறு—petitioning: மருங்கில்—in the attitude of: தம—their: பெற முறை—means of getting back: கொண்மார்—in order to get. The line means: To get back their exalted duties by the propermeans of getting them back, i. e., by adopting the attitude of petitioning.

1. 174. அந்தரம்—in the sky: கொட்டினர்—those who move about: வந்து உடன்—உடன் வந்து—coming together: காண—so that they may see. I have differed from the commentators in regard to the subject of காண: see notes on lines 165 and 169-172 above.

1. 175. தாலில் கொள்கை—of unfaltering chastity: மட்சதை யொடு with the damsel (Devayana): சின்னுள்—some days.

1. 176. ஆவினான்குடு—(in) Palani, according to some. Palani (பழனி) is 73 miles to the north-west of Madura Junction on the South Indian Railway. The full name of ஆவினான்குடு, i. e., திருவானான்குடு, is explained as the place (குடு) where Lakshmi (திரு), a cow (ஆ), and the sun (இனங்கு) worshipped. அசைதல்—residing: உம்—and; உறியன்—one having the custom or right: அதா அன்று—in addition.

—திருவேரகம்.

TIRUVERAGAM.

Text.

இருமுன் நெய்திய வியல்பினின் வழா அ
திருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
யறான் கிரட்டி மின்மை நல்லியான்

180. டாறினிற் கழிப்பிய வறனவில் கொள்கை
முன் ருவகைக் குறித்த முத்திச் செல்வத்
திருமிறப் பாளர் பொழுதறிந்து நவல்

Tamil Paraphrase.

ஆருகிய (நன்மை) பொருந்திய இலக்கணத்தின் வழுவாமல்
(தாயும் தந்தையும் ஆகிய) இருவர் குலத்தையும் (உலகத்தரார்)
நன்று என்று மதித்த பல்வாய் வேறுபட்ட பழைய குடியிலே
பிறந்த, நாற்பத்தெட்டு வருடத்து நன்மையாகிய இளமையை
(வேதங்கூறிய பிரமசரிய) நெறியிலே போக்கிய, தரும நாலை
ஏப்பொழுதும் கூறுகின்ற கோட் பாட்டினையும் மூன்று வகை
யாகக் குரிக்கப்பட்ட முன்றக்கினியினால் உண்டாகும் செல்வத்
தினையும், ஒன்பதாகிய நாலைக் கந்னிடத்தேகொண்ட ஒருபுறி
மூன்றாகிய நுண்ணிய உபவீதத்தையுமுடைய பிராமணர்கள்
(தாங்கள் வழிபடும்) காலத்தை அறிந்து, உலராத வள்திரத்தை

English Translation.

Tiruveragam is one of these. Here are Brahmins who never deviate from the auspicious sixfold duties characteristic of their caste. Their lineage—(esteemed by all the world as), ancient and pure, both on the father's side and on the mother's side—is varied and manifold. They have spent their spotless youth of 48 years in the path of celibate scholars. They are given to the practice of always reciting the sacred texts. They have earned prosperity by tending the three sacred fires which are symbolised as a square, a triangle and a bow respectively.

4. TIRUVERAGAM.

Notes.

I. 177. இருமுன்று—twice three, i. e., six (duties), i. e., learning, teaching, performing sacrifices, causing others to perform sacrifices, giving and receiving. The reference to these six duties of the Brahmin is as old as the Tolkappiyam. Vide the line “அறவகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கழும்” (Tolk Purat; 20). எய்திய=(ரண்மை) பொருந்திய—auspicious: இயல்பினின்—from the marks, i. e., characteristic duties; ablative case: வழா அது—not deviating.

I. 178. இருவர்—the pair, i. e., parents: சுட்டிய relating to: பல்—many: வேறு—varied: தொல்—ancient: குடி—gotra, lineage. The commentator illustrates the meaning of 'kudi' by citing such examples as 'Kundinar', 'Kasipar', etc.

I. 179. அறான்கு இரட்டி—six times four doubled, i. e., 48: இளமை—youth: நல் + ஆண்டு = நல்லியாண்டு. நல்—good; qualities இளமை: ஆண்டு—years.

I. 180. ஆறு—path (as prescribed by the Vedas): கழிப் போ—who have passed. The Manusmrti (III. 1. says: “*Shat-trimsadabdkam caryam gurau traivedikam vratam; tadardhikam padikam va grahanantikameva va*” [The vow of the three Vedas should be observed under a preceptor for 36 years or half that period, or a quarter of that period, or until the lessons are grasped]. Read this along with Manusmrti (II. 36): “*Garbhashajame'bde kurvita brahmanasyopanayanam; garbhadakadase rajno garbhattu dvadase visah*” [The investiture with the sacred thread (which implies the taking of the boy to a preceptor) must be performed on a Brahmin in his eighth year from conception, on a Kshattriya in his eleventh year from conception, and on a Vaiseya in his twelfth year from conception], and you can arrive at the age of 48 or thereabouts, when a man's education terminates as a career. A member of the 'twice-born' castes ought to conserve his youth till then. It is only after this that he is permitted to marry and begin life as a

Text.

வொன்பது கொண்ட மூன்றாபுரி நண்ஞான் .
 புலாக் காழகம் புலர வழகு
 185. யுச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழுந்
 தாறெழுத் தடக்கிய வருமறைக் கேள்வி
 நாவியன் மருங்கி னவிலப் பாடி
 விரையுது நறுமல ரேந்திப் பெரிதுவங்
 தேரகத் துறைதலு முறியனதா அன்று.

Tamil Paraphrase.

(உடம்பிலே கிடந்து) உலரும்படி உடுத்து, கேட்டற்கரிய மறைவாக உச்சரிக்கப்படும் ஆறு அச்சுரத்தைத் தன்னிடத்தடக்கிய மந்திரத்தை நாக்குப் புடைபெயரும் அளவிலே பயில உச்சரித்து, வாசம் மிகுந்த கண்மையாகிய பூக்களை எடுத்து அருச்சித்து, தலையிலே குவித்த கையினை யுடையவர்களாய் தன்னைப் புகழுந்து துதிக்க, மிகமகிழுந்து திருவேரகத்தின் கண்ணே எழுந்தருளி பிரித்தலும் உரியன், அதுவன்றி.

English Translation.

They wear a fine thread of three bands, each of which consists of three strands. Knowing the proper time of worship, and wearing wet garments which are allowed to dry up on their bodies, and pronouncing, with their practised, automatic tongues, the six-lettered mystic formula which is uttered *sotto voce* so as to be scarcely audible, they worship the god picking up very good and fragrant flowers for the purpose, and offer him prayerful praises with their palms closed over their heads. Sri Subrahmanyas sits listening to them with pleasure. He has also other abodes.

Notes.

householder. Mediaeval Tamil commentators also confirm this view. See, for instance, the phrase “நாற்பத்தெத்தட்டியாண்டு திரமசரியங்காத்தாண்” occurring in the commentary on sutra 1 of the Kalaviyal of Tolkappiyam. The rule is referred to also in the commentary on sutra 1 of Iraiyanar Akapporul—a commentary attributed to Nakkirar himself. அறண—அறம்—dharma, duty. Is அறம் derived from ‘dharma’, through ‘dharam’ by loss of initial consonant? அறம் is here used for அறநூல்கள்—sacred texts. நலில்—uttering: கொள்கை—principle or practice.

I. 181. மூன்று—three: வகை—kinds: குறித்து—marked off: the three kinds are marked off by figures—a square, a triangle, and a bow—for the முத்தி—three fires, i. e., Ahavaniya, Dakshina, and Garhapatya respectively. The Tamil முத்தி corresponds to the Sanskrit ‘agnitreta’ or simply ‘treta’. செல் வத்து—prosperous. A Brahmin's prosperity is caused by his loyalty to the Vedic ritual of the fire.

I. 182. இருமீறப்பானர்—dvijas, i. e., the twice-born, here, particularly, Brahmins. Every man is originally born a Sudra: then he takes a second birth as a man of the first three castes after certain samskaras (purificatory ceremonies) have been performed on him. *Janmana jayate Sudrah samskaratrvajya ucyate.* பொழுது—time: அறிந்து—knowing: நவை—praying, modified by புகழ்ந்து in I. 185

I. 183. ஒண்பது—nine: கொண்ட—having: மூன்று—three: புரி—band: நுண்—fine: ரூண்—yajnopavita, sacred thread. Every married Brahmin wears a sacred thread of three bands, each band consisting of three strings.

I. 184. புலரா—not dry, i. e., wet: காழுகம்—cloth: புலா—so as to dry: உடையு—wearing. The warmth of the body will dry up the garments worn wet at the bath.

நு—குஞ்சு தொழுடல்

KUNRUTORADAL.

Text.

190 பைங்கொடி நறைக்கா யிடையிடுபு வேல
 னம் பொதி ப்புட்டில் விரைவுக் குள்ளியொடு
 வெண்கூ தாளாந் தொடுத்த கண்ணிய
 னறஞ்சாந் தணிந்த கேழுகிளர் மார்பிற்
 கொடுந்தொழில் வல்விற் கொலைஇய கானவர்
 195 நீட்டமை விளைந்த தேக்கட் டேறந்
 குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து

Tamil Paraphrase.

(194) கொடிய தொழிலையுடைய வலியவில்லாற் கொல்லு
 தலைச்செய்த குறவர் (195) நீண்டமுங்கிலிலே இருந்து முற்றின
 தேனுந்செய்த கள்ளின் தெளிவை (196) மலையிடத்துச் சிறிய
 ஊரிலே இருக்கின்ற சுற்றத்தோடே (உண்டு) மகிழ்ந்து, (அக்
 குறிஞ்சி கிலத்திற்குரிய) (197) தொண்டகமென்னும் சிறு பகறயி
 னது தாளத்திற்குக் குரவையாட, (அதனைக்கண்டு) (216) மெல்
 விய தோளினையுடைய பலவாகிய மான் பிளைபோலும் மகளிர்
 குரவையாடி (215) அசைய, (206) சிவந்தவன் (முருகப்பெர்ரு
 மான்) (அதனைப் பொருது) (193) நறிய சந்தனத்தைப் பூசிய

English Translation.

SPORTING ON EVERY HILL.

(These are all hills): (206) The red god (217) has the settled disposition of sporting on every hill. (He goes there excited by the sight of) (216) tender-shouldered damsels who, looking like so many gazelles, (215) sway in the *kuravai* dance, being tempted thereto by the dance of (194) the jungle-men that follow a cruel occupation and play havoc with their strong bow. (196) The jungle-men are filled with joy as they partake, with their relatives in the little village on the hill, (195) of the liquor-essence prepared from honey matured in the

Notes.

1. 185. உச்சி—on the crest, i. e., head. Has 'uccci' any connection with Sanskrit 'uccais', lofty? கூப்பிய—closed in salutation: கையினர்—those having hands. The phrase "உச்சிக் கூப்பியகையினர்" is cited by Naccinarkkiniyar as an obsolete expression illustrating sutra 80 of the Seyyuliyal of Tolkappiyam. தற்புகழ்ந்து—தன்னைப்புகழ்ந்து. தன்னை—self: புகழ்ந்து—praising; adverbial participle modifying நவல in l. 182.

1. 186. ஆறெறமுத்து—Sanskrit 'shadakshara'—the sacred Subrahmanya mantra or mystic formula ஈம : குமாராய. அடக்கிய—containing: அரு—difficult (to hear): மறை—(pronounced) sotto voce: கேள்வி—mantra, a sacred, mystic, formula.

1. 187. நா—tongue: இயல்—moving (automatically): மருங்கில்—to the extent: நவில—practised: பாடி—pronouncing. cf. the Tevaram line, "நற்றவாவுனை நான் மறக்கினும் சொல்லு நா நமச்சிவாயவே," of Sundaramurttinayananar.

1. 188. விரை—fragrance: உறு—abounding in: நறு—select: மலர்—flowers: ஏந்தி—holding (for worship): பெரிது—greatly: உவந்து—rejoicing.

1. 189. ஏரகத்து—at Eragam: locative case. The exact identity of this place is not known. Dr. V. Swaminatha Iyer points out that Arunagirinathar—the famous author of "Tiruppugazh"—identifies it with Swami Malai—a station on the S. I. R. 24 miles to the south-west of Mayavaram and 20 miles to the north-east of Tanjore. But the learned Doctor also points out that the Arumpadavuraiyasiriyar of "Silappadikaram" seems to be of a different opinion. உறைதல்—residing: உம்—and: உரியன்—one having a right: அதா அன்று—more-over.

The Aryan character of the Tamils from the remotest antiquity is made unmistakably clear by this section of the poem, which is among the earliest remnants of ancient Tamil literature.

Text.

தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவையயர
 விரலுளர்ப் பலிமுந்த வேறுபடு நறுங்காற்
 குண்டுசூனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி
 200 யினீத்தக கோநைத யனைத்தக கூந்தன்
 முடித்த குல்லை யிலையுடை நறும்பூச்
 செங்கான் மராதுத்த வாலினா ரிடையிடுபு
 சரும்புனைத் தொடுத்த பெருந்தன் மாத்தழை
 திருந்துகா மூல்கு றினோப்ப வுட்டு

Tamil Paraphrase.

நிறம் விளக்கும் மார்பினையுடைய (190) முருகக்கடவுளின் பூசாரி
 யினுல் பச்சிலைக் கொடியாலே நல்ல மணமுள்ள (சாதிக்) காயை
 நடுவேயிட்டு, (191) அழகிய பருமனையுடைய தக்கோலக் காயைக்
 கலந்து, காட்டுமேல்லிகையுடனே (192) வெண்டாளியையும்
 சேர்த்து கட்டப்பட்ட தலைமாலையை உடையவனும், (206)
 சிவந்த ஆடையுடுத்து, சிவந்த அரையினையுடைய (207) அசோகி
 னாது குளிர்ந்த தளிர் அசையும் காதினைப் பொருந்தி, (208)
 கச்சைக்கட்டி, கழலை அணிந்து, வெட்சிமாலையைச் சூடி, (209)
 குழலை ஊதி, கொம்பை முழுக்கி, சிறிய பலவித வாத்தியங்களை
 எழுப்பி, (210) ஆட்டுக்கூடாயைப் பின்னிட்டு, மயிலை ஏறி, குற்ற
 மில்லாத சேவற் (211) கொடியை உயர்த்து, நெட்டையர்க

English Translation.

long bamboo, (197) and dance to the beat of their small-drum called *tondakam*. The god (192) wears a chaplet made up of (190) *paccilai* creeper, on which are strung nutmegs and (191) beautiful, swelling cubebs, in the midst of wild jasmine and (192) white convolvulus. The chaplet is made (190) by Murugan's temple-priest, (193) who has a chest shining colourfully with fragrant sandal-paste. The god (206) wears a red cloth, and (207) has ears on which is quivering a cool shoot of the mast tree (206) with the red trunk. (208) He girds up his loins, wears the hero's anklets, puts on a chaplet of scarlet ixora, (209) plays

5. KUNRUTORADAL

Sporting on Every Hill

Notes

This section refers to the ways of Muruga on hills which are his natural abode according to the oft-quoted sutra 5 of Tolkappiyam, Poruladigaram. It presents a striking contrast to section 4 — Tiruveragam and section 3 — Tiruvavinnangudi.

1. 190. பைக்கொடு—a fragrant creeper: நறைக்காடு—the fragrant fruit, i. e., nutmeg: இடை இடு—placing between: வேலன்—priest in Murugan's temple.

1. 191. அம்—beautiful: பொதி—swelling: புட்டில்—cubeb: விரைவு—mixing up: சுனிசியோடு—with wild jasmine.

1. 192. வெண்கூதாளம்—white convolvulus: தொட்டத—wreathed: கண்ணியன்—wearing a chaplet: qualifies செய்யன் in l. 206.

1. 193. நறுஞ்சாந்து—fragrant sandal paste: அனிந்த—putting on: கேழ்—colour: கிளர்—shining: மார்பின்—having the chest: qualifies வேலன் in l. 190. Some say it qualifies கானவர் in l. 194.

1. 194. கொடுந்தொழில்—having a cruel occupation: வல்வில்—with a strong bow: கொலைஇய—who have killed: கானவர்—hunters: connected with forest (Skt. *kanana*).

1. 195. நீடு—long: அமை—(in the) bamboo: விளைந்த—matured: தேக்கட்டேறல்—தேன் + கள் + தேறல் தேன்—(prepared from) honey: கள்—liquor: தேறல்—essence.

1. 196. குன்றகம்—on the mountains: சிறுகுடி—hamlet: கிளையுடன்—with relations: மகிழ்ந்து—making merry (after drinking).

1. 197. தொண்டகம்—kind of drum peculiar to Kurinji or hill region: சிறுபறை—(to the beat of) the small drum: சிறுபறை is in apposition with தொண்டகம். குரவை—a dance peculiar to the region, in which the performers clasp one another's hands and move round in a circle. அயர—dancing.

1. 198. விரல்—with the finger: உளர்ப்பு—by the stirring: அவிழ்ந்த—opened: வேறுபடு—diversified: நறங்கான்—good-smelling: qualifies கண்ணி in l. 199.

1. 199. குண்டு—deep: சீனை—tarn: பூத்த—blossomed: qualifies 'flowers' understood. வண்டுபடு—swarming with bees: கண்ணி—chaplet.

Text.

205 மயில்கண் டன்ன மடாகை மகளிரோடு
 செய்யன் சிவந்த வாடையன் செவ்வரைச்
 செய்தீலைத் தண்டளிர் துயல்வருங் காதினன்
 கச்சினான் கழவினன் செச்சைக் கண்ணியன்
 குழலன் கோட்டன் குறும்பல் வியத்தன்
 210 நகரன் மஞ்சளையன் புகரில் சேவலங்

Tamil Paraphrase.

வளர்ந்து, தோரிலே கங்கணம் அனிர்து, (214) இடுப்பிலே (இறகுக்க) கட்டிய (213) அரைப்பட்டிகையின்மேலே (உடுப்பதாகஉட்ட) கொண்ட, (214) (தொங்கவிட்டமையால்) நிலத்தைப் பொருந்து கின்ற, (213) மணம் வீசுகின்ற, குளிர்ந்த, மென்மையை உடைத் தாகிய (214) வஸ்திரத்தை உடுத்து, (212) நரம்பு வாத்தியம் சப்தித் தாற்போன்ற இனிய சாரிரத்தை, கடுடைய பாடுமகளிரோடும், (198) விரலிலுடைய அலைப்பாலே (வலிய அலர்ந்து) அலர்ந்த (பூவாகவின்) வேறுபடுகின்ற கல்ல மணத்தினையுடையதும், (199) ஆழந்த சுனையில் பூத்ததுமான (பூவாற்செய்த) வண்டுவீழ்கின்ற தலையிற் சூடும் மாலையினையும், (200) இதழ்பறித்துக் கட்டின மாலையினையும்

English Translation.

upon the flute, blows the horn, sounds all the minor musical instruments, (210) leads a goat behind, rides on a peacock, (211) raises the banner (210) of the faultless cock, (211) looks tall, displays an armlet on his shoulders, and (213) wears a fragrant, cool and delicate (214) shawl which, (213) intended to be worn on the sash (214) tied fast round his waist, trails on the ground. (212) With him is a quire (of damsels) with voice as melodious as the twang of stringed instruments. (205) With him, again, is a bevy of beauties with the delicate deportment of a peacock. (199) They wear a chaplet swarming with bees, and made up of flowers growing in deep tarts (198) and giving out

Notes.

1. 200. இணைத்த—made of plucked petals: கோதை—garland: அணைத்த—decked with: கூந்தல்—hair.

1. 201. முடித்த—having leaves at the head: குல்லை—Indian hemp: இலைஉடை—having leaves: நறும்பு—fragrant (bunches of) flowers.

1. 202. செங்கால்—having red stalks: qualifies இனர்: மராஅத்த—of the small Indian oak: வால் இனர்—white bunches of flowers: இடைஇடுபு—placing between.

1. 203. சரும்புஉண—so that the bees may suck (the honey): தொடுத்த—wreathed: qualifies தழை: பெரு—big: தண—cool: மா—beautiful: தழை—leaf-garment.

1. 204. திருந்து—looking beautiful: காழு—waist-bands: அல்குல்—(on) the groins: தீணிப்பு—so as to sway: உடறு—wearing: governs தழை in 1. 203.

1. 205. மயில் கண்டன்ன—like a peacock seen: மடநடை—having a refined behaviour: மகளிரோடு—with damsels.

1. 206. செய்யன்—the red one (Muruga): subject of the whole section. சிவந்த ஆடையன்—wearing red garments. The expressions ஆடையன், காதினன், கச்சினன், கழலினன், கண்ணியன், குழலன், கோட்டன், பல்லியத்தன், தகவன், மஞ்சளநுயன், கொடியன், நெடுயன், தோளன், and துகிலினன்—occurring in lines 206 and the following—which will be parsed as nouns in English and as appellative finite verbs (குறிப்பு விளைமுற்று) in Tamil—are here used as adverbial participles (விளை யெச்சம்). செவ்வர—having the trunk red.

1. 207. செயலை—(of) the Indian mast tree: தண—cool: தனிர்—sprout, shoot: துயல் வரும்—shaking: காதினன்—having ears.

1. 208. கச்சினன்—wearing a sash: கழலினன்—wearing anklets: செச்சை—scarlet ixora: கண்ணியன்—wearing a garland.

1. 209. குழலன்—playing upon the flute: கோட்டன்—blowing the horn: குறும்பல்லியத்தன்—sounding various kinds of minor musical instruments.

Text.

215 கொடிய னெடியன் ரெடியணி தோன்
 னரம்பார்த் தன்ன வின் குரம் ரெகுதியொடு
 குறம்பொறிக் கொண்ட நறந்தன் சாயன்
 மருங்கிற கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன்
 முழுவறம் தடக்கையி னியல் வேந்தி
 மென்றேட்ட பல்பினை தழீஇத் தலைத்தந்து
 குஞ்சுதொ றூடலு னின்றதன் பண்பே யதா அன்று

Tamil Paraphrase.

சேர்த்தின கஞ்சலினையும், (201) இலையைத் தலையிலே அணிந்த கஞ்சாவையும், இலையை உடைய நறிய பூங்கொத்துக்களையும், (202) செல்சிய காவினையுடைய கடம்பினிடத்தனவாகிய வெள்ளிய பூங்கொத்துக்களை ஈடுவேவைத்து, (203) வண்டுகள் (தேனை) உண் னும்படி தொடுத்த பெரிய, குளிர்ந்த, அழகிய, தழையை (204) வடங்கள் சோபிக்கும் அல்குலிடத்தே அசையும்படி உடுத்து, (205) மயிலைக்கண்டாற்போன்று, மடப்பம் பொருந்திய ஒழுக்கத் தினையுடைய மகளிரொடும், (217) குஞ்சுதோறும் சென்று, (215) தன் னுடைய முழுவை ஒத்த பெரிய கையினுலே (அவர்களைத்) (216) தழுவி, (215) எடுத்துக்கொண்டு, (216) அவர்கட்கு முதற் கைகொடுத்து, (217) சினோயாடுதலும் தனக்கு (நிலை) னின்ற சுணமாம். அதுவன்றி

English Translation.

varied fragrance on account of their having been made to blossom by force with the aid of the fingers. (200) Their tresses also wear a garland of plucked petals. (204) On their groins shining with waist-strings, they wear (203) a big, cool and beautiful, (204) dangling garment of leaves, (201) consisting of leaf-crowned Indian hemp and of leafy bunches of fragrant flowers, and (202) interwoven with bunches of the red-stalked white flowers of the small Indian oak. (203) The garment is so made up as to allow the bees to suck the honey (in its flowers and leaves). (215) With his big drum-like hand, (216) he embraces these damsels, (215) takes them up, and (216), clasps them in his arms (as he disports himself on every hill). (217) He has also other abodes

Notes.

I. 210. தகரன்—leading a goat : மஞ்ஞஞுபன்—riding on a peacock : புகர் இல்—faultless : சேவல்—cock.

I. 211. கொழியன்—raising the banner : கெழியன்—grown tall : தொழி—armlet : அணி தோளன்—wearing on the shoulder.

I. 212. நரம்பு—a stringed instrument: ஆர்த்தனன்—sounding like: இன் குரல்—having a melodious voice: தொகுதி யொடு—in the company of (songstresses).

I. 213. குறும் பொறி—(over) the girdle : கொண்ட—intended to be worn: கறு—fragrant : தண்—cool: சாயல்—delicate.

I. 214. மருங்கில்—on the waist: கட்டிய—tied (fast): நிலன் கேர்பு—touching the ground (as its ends were allowed to hang): துகிலினன்—wearing a shawl. துகில் seems to be connected with Skt. *dukula*, which is generally a silk cloth of very fine texture worn as a shawl.

I. 215. முழுவு உறம்—drum-like: தட—big: கையின்—with the hands : இபல—swaying (in the dance of kuravai) : has for its subject மென்றேட் பல்பினை in the next line: ஏந்தி—taking up.

I. 216. மென்றேட் பல்பினை = மென் + தோள் + பல்பினை = (damsels) with tender shoulders looking like a number of gazelles: தழிது—embracing: தலைத்தங்க்கு—clasping in the arms.

I. 217. குன்று தொறும்—on every hill: ஆடலும்—sporting: நின்ற—settled: தன்—his: பண்பே—disposition: அதா அன்று—moreover.

The description of Muruga given here bears a close resemblance to the one contained in verses 10 and 31 of Subrahmanyam Bhujanga, which run as follows :—

Suvarnabhadiyambarairbhasamanam, kvanatkinkini—
mekhalasobhamanam, lasaddhemapattena vidyotamanam, kati^m bhavaye Skanda te dipyamanam (10).

Namah kekine saktaye capi tubhyam, namaschaga tubhyam
namah kukkutaya, namassindhavē sindhudesaya tubhyam,
punah Skandamurte namaste namo'stu (31).

சு—பழமுதிர்சோலை.

6—PAZHAMUDIRSQLAI.

Text

220 சிறுதினை மலரைடு விரைவு மறியறத்து
வாரணைக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீடு
ழூர் கொண்ட சிர்கெழு சிழுவிலு
மார்வல ரேத்த மேவரு நிலையிலும்
வேலன் நைஇய வெறியயர் களனுங்
காடுங் காவுங் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறுங் குளனும் வேறுபல் வைப்புஞ்

Tamil Paraphrase

(218) சிறிய தினையரிசியைப் பூக்களூடன் கலந்து (பல்லுணை
வாக வைத்து) மானை அறுத்து, (219) கோழிக்கொடியுடனே
தான் அவ்சிடம் சிற்கும்படி நிறுத்தி, (220) ஒவ்வொருரிலும்
எடுத்துக்கொண்ட சிறப்புப் பொருந்திய திருச்சிமாவிலும், (221)
பக்தர் துதித்தலால் தான் சிரும்பிய இடத்திலும், (222) பூசாரி
உண்டாங்கிய வெறியாடு களத்திலும், (223) காட்டிலும், தோட்
டத்திலும், அழகு பொருந்திய ஆற்றிடைக் குறையிலும், (224)
ஆறுகளிலும், குளங்களிலும், இவைகளைத் தனிர வேறு பலடிடங்

English Translation

6—THE GARDEN OF RIPE FRUITS.

(220) He is present at every celebrated village-festival, (219)
where he is installed with his cock-banner (219) and propitia-
ted with a variety of dishes consisting of a mixture of the little
millet and flowers and slaughtered deer. (221) He delights
also in those abodes where his devotees sing his praises (222)
He dwells, too, in the field which his priest has prepared for
his dance of frenzy. (223) He is present, again, in wood and
copse, in beautiful aits, (224) in rivers and lakes and a num-

கி. பழுதிர்சோல்.

6. The Garden of Ripe Fruits.

Notes.

I. 218. சிறு—small; தினை—Italian millet, *setaria italicum*; மலரைடு—with flowers; விரைவு—mixing up; மறி—deer; அறத்து—cutting.

I. 219. வாரணக்கொடியொடு—with the cock-banner; வழிற் (வழின்) பட—so as to appear at the place; நிறீடு—installing.

I. 220. ஊர்வர—at every village; கொண்ட—undertaken; சீர்வெழு—celebrated; விழுவின்—at festival; உம்—and.

I. 221. ஆர்வவர—devotees; ஏத்த—praising; மேவரு—desired; சிலையின்—at place; உம்—and.

I. 222. வேலன்—Muruga's priest; கைதுய—set up; வெறி—dance of frenzy; அயர்—taking place; களன்—field; உம்—and.

I. 223. காடு—wood; கா—garden; கணின—beauty; பெறு—possessing; துருத்தி—ait; உம்—and.

I. 224. யாறு—river; உம்—and; குளன்—lake; உம்—and; வேறு—other; பல—many; வைப்பு—place; உம்—and.

I. 225. சதுக்கம்—a junction of four roads, from Skt. *catushka*, a group of four; உம்—and; சந்தி—Skt. *sandhi*—a junction generally; உம்—and; புது—fresh; பூ—flowers; கடம்பு—common Cadamba, *Anthocephalus cadamba*; உம்—and.

I. 226. மன்றம்—the tree in the village-common under which village-assemblies were held; உம்—and; பொதியில்—the public hall; உம்—and; கந்து—posts erected for cows to rub against; a form of charity which prevailed till very recently; உடை—having; சிலையின்—at the place; உம்—and.

Text

225 சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பு
மன்றமும் பொதியிலுங் கந்துடை நிலையிலு
மாண்டலைக் கொடியொடு பண்ணி யமைவர
நெய்யோ நடையவி யப்பி கைதுரைத்துக்
குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி

230 முரண்கொ ஞருஷி னிரண்டுட மூடு இச்
செந்றுல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
மதவலி நிலையிய மாத்தாட் கொழுஷிடைக்
குருதியொடு விரையிய தூவெள் னரிசி

Tamil Paraphrase

களிலும், (225) நாற்சந்தியிலும், முச்சந்தியிலும், ஐஞ்சந்தியிலும், புதிய பூக்களை உடைய கடம்பிலும், (226) ஷர் நடுவே எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடியிலும், பொது மண்டபத்திலும், ஆதிண்டு குற்றியையுடைய இடத்திலும், ஆகிய (249) அவ்வவ்னிடங்களிலேயும் வசிப்பவன். (227) மாட்சிகமப்பட்ட தலைமையினையுடைய கோழிக்கொடியோடே, (244) அச்சம் பொருந்தின அகற்சியையுடைய நகரின் கண்ணே, (243) புறச்சமயிகள் அஞ்சம்படியாக, (244) முருகன் வரும்படி, (242) குறமகள் (227) (அங்கரைப்) பொருத்தமாக அலங்கரித்து, (அதில்) (228) நெய்யோடே வெண்சிரு கடிகையும் அப்பி, தான் வழிபடுதற்குரிய மந்திரத்தைத் தோன்றுமல் உச்சரித்து, (229) வணக்கி, தழகிய மலர்களைத் தூஷி, (230) ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட வடிவினையுடைய இரண்டு வஸ்திரங்களை உள்ளூன்றும் வெளியொன்று மாக உடுத்து, (231) சிவந்த நூலினாலே காப்புக் கட்டி, வெள்ளிய பொரியைத் தூஷி, (232) மிகுதியையுடைய வளி நிலைபெற்ற,

English Translation

ber of other places. (225) At junctions where four, or three, or five roads meet, under the fresh-blossomed *Kadamba* tree, (226) under the tree where villagers meet for business, in the public hall, at the place where posts are erected for cows to rub against, (249) at these and such other places also he is present. (Again), he puts in his appearance (244) at the town of terrific dimensions which is (227) decorated (242) by the mountain-maid (227) fittingly with the cock-banner of great eminence (244) so that Muruga may come into it (243) to the utter consternation of heretics. (229) There she worships him (228) by applying a paste of ghee and white mustard, pronouncing inaudible spells, and scattering pretty flowers. (230) She wears, one inside the other, two cloths of totally

Notes.

I. 227. மாண்டலை—மாண்—தலை—great eminence. The word is also taken as ஆண்டலை—peacock or cock, or as ஆண் தலை—man's head. In the third sense, ஆண்டலைக்கொடி will mean a flag displaying the figure of a fabulous being with a man's head and a bird's body intended to scare away evil spirits from altars where offerings are made. கொடி ஒடு—with banner; மண்ணி—having decorated; அமைவர—fittingly.

I. 228. கெய்யோடு—with ghee; ஜூயசி—white mustard; அப்பி—applying as a paste: this paste is supposed to be pleasing to all deities, and referred to in various works of the "sangham period;" ஜது—parsed as a noun in the Mad. Univ. Tam. Lex. and explained as நுண்ணியது (that which is subtle) or மெல்லியது (that which is slender), but parsed as an adverb by Dr. V. Swaminatha Iyer in his பத்துப்பாட்டு—glossary (p. 500) and explained as மெல்லிதாக (softly). உரைத்து—having pronounced.

I. 229. குடந்தம்பட்டு—making obeisance: குடந்தம் is explained as a special form of obeisance in two ways, i. e., (i) joining the hands together and bending the body, and (ii) clutching the fingers and placing the ends of the thumbs on the chest (Mad. Univ. Tam. Lex.) கொழு—pretty; மலர்—flowers; சிதறி—scattering.

I. 230. முரண்கொள்—differing; உருவின்—of variety; இரண்டுடன்—with two; உலோ—wearing.

I. 231. செந்தால்—red thread; யாத்து—tying as a talisman; வெண்பொரி—white, parched grain; சிதறி—scattering.

I. 232. மதவலி—immense strength; நிலையை—lying rooted; மா—great; தாள்—leg; கொழு—fat; வினை—Skt. *vrsha*, bull, here, ram,

I. 233. குருதியொடு—with blood; சிகரியை—mixed; தா—pure; வெள்ளரிசி—white rice.

Text

235 சில்பலிச் செய்து பல்பிரப் பிரீஇச்
சிறுபச மஞ்சளோடு நறுவிகர தெளித்துப்
பெருந்தன் கணவீர நறுந்தன் மாலை
துணியற வறத்துத் தூங்க நாற்றி
நளிமலைச் சிலம்பி னன்னகர் வாழ்த்தி
நறும்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
240 மிமிழிசை யருவியொ டின்னியங் கறங்க
வருவப் பல்பூத் தூஉப் வெருவரக்
குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகன்

Tamil Paraphrase

பெரிய காலையுடைய, கொழுத்த, கிடாயினது (233) இரத்தத் துடன் கலந்து பிசெந்த தூப வெள்ளரிசியைச் (234) சிறு பலி யாக இட்டு, வேறு பல ணாவேத்தியங்களையும் வைத்து, (235) சிறிய பசுமஞ்சளோடு வாசனையுள்ள சங்கனம் முதலியவற்றை யும் தெளித்துப் (236)பெரிய குளிர்ந்த செவ்வலரி மாலையையும், வாசனையும் குளிர்ச்சியும் பொருந்திய வேறு பல மாலைகளையும், (237) சமமாக அறத்து, தமக்கு ஒப்பில்லாதபடி அசையத் தூக்கி, (238) அடர்ந்த மலைப்பக்கத்திலுள்ள நல்ல ஊர்களை வாழ்த்தி, (239) வாசனையுள்ள தூபத்தைக் காட்டி, (அங்கிலத்திற் குரிய) குறிஞ்சிப்பண்ணைப்பாடி, (240) முழங்குகின்ற ஒசையினையுடைய அருவியோடே பல இனிபவத்தியங்களும் ஒலிக்க, (241) சிற சிறமான பல பூக்களைத் தூஙி, திகிலடையும்படியாக, (242) இரத்தத்துடன் கலந்த சிவந்த தினையினையும் பரப்பி, (243) முருகன் விரும்பும் வாத்தியங்களை வாசிக்கப்பண்ணி,

English Translation

different varieties, (231) and ties round her wrist a talisman of red thread. She scatters white parched grain, (234) gives, as a petty offering, (233) pure white rice kneaded with the blood (232) of a fat ram of exceeding stamina and stout legs, (234) and makes numerous other offerings too. (235) She sprinkles particles of fresh turmeric of the smaller variety mixed with fragrant sandal-paste and other perfumes. (237) She hangs up matchlessly dangling (236)garlands, made of big, cool oleander and other fragrant flowers—(237) the garlands being all cut to an equal length. (238) She blesses the good towns on the slopes of the forest-clad mountain. (239) She burns fragrant incense, and sings the regional song of *kurinji*. (At that time) (240) numerous sweet musical instruments sound their notes along with the roaring water-falls. (241) And she scatters flowers

Notes

1. 234. சில்—adj., small; பலி—Skt. *bali*, offering made to gods, etc.; செய்து—performing; பல்—pron., many; பிரப்பு—food of various kinds or rice placed before a deity in receptacles of the capacity of a *kuruni* (Mad. Univ. Tam. Lex.); இரீதி—placing.

1. 235. சிறு—small; பசு மஞ்சளொடு—with a kind of turmeric; நறு—fragrant; விரை—sandal and four other perfumes called கோட்டம் (Arabian costum), துருக்கம் (musk), தகரம் (wax-flower dog-bane) and அகில் (agar). தெளித்து—having sprinkled.

1. 236. பெரு—big; தண்—cool; கனவீர—Pkt. *kanavira* from Skt. *karavira*—(of) red oleander; நறு—fragrant; தண்—cool; மாலை—garland.

1. 237. துணை அற—matchlessly, adv. modifying நாற்றி; அறுத்து—cutting; தூங்க—so as to dangle; நாற்றி—hanging up.

1. 238. நனி—dense (with woods); மலை—mountain; சிலம் பின்—on the mountain-slopes; நன்னகர் = நல் நகர்—good towns. நகர்—Skt. *nagara*. வாழ்த்தி—blessing.

1. 239. நறும்புக்க—incense; எடுத்து—lifting up; குறிஞ்சி—the song appropriate to the region of குறிஞ்சி, i. e., hills; பாடி—singing.

1. 240. இமிழ் இசை—(of) roaring noise; அருவியொடு—with the water-falls; இன் இயம்—sweet musical instruments; சூரக்க—sounding.

1. 241. உருவ—coloured; பல்—many; பூ—flowers; தூநு—scattering; வெறுவர—so as to cause terror.

1. 242. குருதி—(mixed with) blood; செந்தினை—Italian millet, *setaria italica*; பரப்பி—spreading; குறமகள்—a woman of the hill tracts.

1. 243. முருகிய—(musical instruments) pleasing to Muruga; நிறுத்து—setting up; முரணினி—heretics; உட்க—so as to be confounded.

Text

245 முருகிய நிறத்து முரணின ரூட்க
 முருகாற்றப் படுத்த வருகெழு வியனக
 ராடுகளாஞ் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்
 கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமெனி யியக்கி
 யோடாப் பூட்கைப் பினிமுகம் வாழ்த்தி
 வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட
 வாண்டாண் உறைதலு மறிந்த வாரே
 250 யாண்டாண் டாயினு மாக காண்டக
 முந்துசீ கண்டுழி முகனமர்க் கேத்திக்

Tamil Paraphrase

(245) (அவ்வெறி) யாடுகின்ற களம் ஆரவாரிப்ப (அதற்கேற்பன வற்றைப்) பாடி, (246) கொம்புகள் (245) பலவற்றையும் ஒருங்கே (246) ஊதி, கொடிய மனியையும் ஒலிப்பித்து, (247) கெடாத வலிபினையுடைய பினிமுகம் என்னும் (முருகனது) யானையை வாழ்த்தி, (248) காரியங்களை விரும்புவோர் தாங்கள் விரும்பின காரியங்களை விரும்பினுற்போலப் பெற்று நின்று வழி பட, (ஆங்கரிலோயும்) (249) வசிப்பவன். (இதனை நான்) அறிந்த வாரே (கூறினேன்). (நான் கூறிய) (250) அவ்வவ்விடங்களிலே ஆனாலும், (வேறு இடங்களிலே ஆனாலும்), (251) (அவன்) முற்பட நீ காலும்பொழுது, அழகு தரும்படி முகமலர்ந்து, துத்து,

English Translation

of varied hues. (242) She spreads red millet mixed with blood (241) so as to strike terror into the beholders. (243) She causes such musical instruments to be played as will be pleasing to Muruga, (245) and that field of frenzied dance resounds with melodies. Simultaneously (246) many horns blow. The harsh bell is sounded. (247) She blesses Pinimukam (Muruga's elephant) of unfailing strength. (248) Devotees who have obtained their wishes stand worshipping him who grants their desires exactly as they pray for them. (Thus does Muruga appear there.) (249) I have told you this as I know it. (250) Whether at these places (or at others), (251) when you behold him as he appears before you, put on (250) a beautiful, (251)

Notes

I. 244. முருகு ஆற்றப்படுத்த—so as to cause Muruga to appear; உருசெழு—frightening; வியன்—vast; நகர்—town.

I. 245. ஆடுகளம்—dancing ring; சிலம்ப—so as to resound; பாடு—singing; பல—many; உடன்—at the same time.

I. 246. கோடு—horns; வாய் வைத்து—applying to the mouth, i. e., blowing; கொடு—harsh; மணி—bell; இயக்கி—ringing.

I. 247. ஓடா—unfailing; பூட்டை—(of) strength; ஏனிமுகம்—the elephant or peacock of Murukan; வாழ்த்தி—blessing.

I. 248. வேண்டுநர்—the needy; வேண்டியாக்கு—as (they) desire; எய்தினர்—those who have obtained their wishes; வழி படு—worshipping.

I. 249. ஆண்டு ஆண்டு—in such and such places; உறை தலைப்—residing; 'உரியன்,'—understood. அறிந்தவாறே—as I know; 'I have told you', understood.

I. 250. ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆக—be it in such and such places; 'or elsewhere', understood. காண்தக—beautiful.

I. 251. முந்து—(he) advancing; நீ—you; கண்டுபூரி—while seeing; முகன்—(with) face; அயர்ந்து—blooming; ஏத்தி—praising. -

I. 252. கை தொழுந—lifting up the hands above the head in adoration; பரா—praising; கால் உற—so that (his) feet may touch (your head); வணக்கி—prostrating yourself.

I. 253. நெடு—high; பெரு—big; சிவமயத்து—on the top (of the Himalayas); நீல—blue, stands here for 'blue kaus' (kaus), by metonymy. வெட்டு—green; சுரீன—(in) tarn.

Text

கைதொழுதப் பரவிக் காலுற வணங்கி
நடும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சலை

255 யைவரு லொருவ னங்கை யேற்ப
வறுவர் பயந்த வாறமர் செல்வ
வால்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
மலைமகண் மகனே மாற்றேர் கூற்றே
வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறவ
விழையனி சிறப்பிற் பழையோன் குழவி

260 வானேர் வணங்குவிற் ரூனைத் தலைவ

Tamil Paraphrase

(252) கையைத் தலைமேலே வைத்து வாழ்த்தி, திருவடி
(தலையிலே) உறும்படி தண்டனிட்டு, (253) நெடிய, பெரிய, (இம
வான்) உச்சியில், தருப்பை வளர்ந்த பசிய சுளையிடத்தே,
(254) பஞ்ச பூதங்களின் அதி தெய்வங்களுள் ஒருவனுகிய அக்
கினி தேவன் தனது அங்கையிலே ஏற்ப, (255) அறுவராலே
பெறப்பட்ட ஆறு வடிவு பொருந்திய செல்வ (என்றும்), (256)
கல்லாலின் கீழிருந்த கடவுளிலுடைய புதல்வனே (என்றும்),
பெரிய மூங்கில்களையுடைய (257) மலையரசனின் மகனுடைய
மகனே (என்றும்), பகைவரின் யமனே (என்றும்), (258) (பகை
வரை) யுத்தத்திலே வென்ற வெற்றியினையுடைய தூர்க்கையின்
புதல்வனே (என்றும்), (259) ஆபரணத்தை அணிந்த சிறப்பை
யுடைய வனதூர்க்கையின் குழந்தாய் (என்றும்), (260) வளைந்த
வில்லினையுடைய தேவசேனாபதியே (என்றும்), (261) மாலை

English Translation

blooming, countenance and sing his praises. (252) Bless him
with your palms closed above your head. Prostrate yourself
before him so that his feet touch (your head). (277) (Then)
beland him in these words that I know :— (255) "Oh prosperous
one of six forms born of six women, (254) after having been
first received in the palms of one among the five, (253) in the
green tarm overgrown with kaus situated on the summit of the
high, big Himalayas! (256) Oh son of the god seated under
the banyan tree! (257) Oh son of the daughter of the moun-
tain (256) on which gigantic bamboos grow! (257) Oh death
to enemies! (258) Oh child of victorious Durga conqueror of
foes in battle! (259) O child of Vana Durga distinguished
because of the ornaments worn by her! (260) Oh captain

Notes.

1. 254. சிவருள்—among the five, i. e., the five presiding deities of the five *mahabhutas* (gross elements), earth, water, light, air and ether. The names of the presiding deities are Brahma, Vishnu, Rudra, Mahesvara and Sadasiva respectively. ஒருவன்—one. The deity referred to here is Rudra, who is identified with Agni. The reader is referred to the story of Murugan's birth narrated already (p. 19, *ante*). அங்கை—in the palm; ஏற்ப—receiving.

1. 255. அறவர்—the six (presiding deities of the constellation of Karttikai or Pleiades); பயந்த—born of; ஆறு—six (forms); அமர்—be constituted of; செல்வ—Oh prosperous one!

1. 256. ஆல்வெகமு—seated under the banyan tree. Sri Dakshinamurti—the Teacher of teachers—is pictured as seated under the banyan tree. கடவுள் (of) god; புதல்வ—Oh son! மால்—big; வகை—bamboos.

1. 257. மலை—(of) mountain (the Himalayas); மகள்—(of) daughter; மகனே—Oh son! மாற்றேர்—(to) enemies; குற்றே—Oh death!

1. 258. வெற்றி—victorious, adj. qualifying கொற்றவை; வெல்பேர்—victorious in battle; கொற்றவை—lit: (of) the goddess of victory; Vijaya, i. e., Durga, as the killer of Mahishasura; சிறுவ—Oh son!

1. 259 இழை—ornaments; அணி—wearing; சிறப்பின்—distinguished because of; பழையோள்—(of) the Ancient One (female). This goddess is described as காடுகிழமாள் (mistress of the forest) corrupted into காடுகாள். From this point of view, the epithet வனதுர்க்கை will be more appropriate to பழையோள் than to கொற்றவை to whom Naccinarkkiniyar applies it. குழலி—Oh child!

1. 260. வானேர்—(of the) celestials; வணக்கு—bent; வில்—with bow; தானை—(of the) army; தலைவ—Oh chief!

Text

மாலை மார்ப நூலூறி புலவ
செருசி லொருவ பெர்குசிறன் மன்ள
வந்தனைர் வெறுக்கை யறிந்தோர் சொன்மலை
மங்கையர் கணவ மைந்த ரேறே

265 வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ
குன்றங் கொன்ற குன்றுக் கொற்றத்து
விண்பொரு கெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
பலர்புசழ் நன்மொழிப் புலவரேறே
யரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக

Tamil Paraphrase

தரித்த மார்பையுடையவனே (என்றும்), நூல் களை அறிந்த புலவனே (என்றும்), (262) போரில் நிகர்த்தவனே (என்றும்), வெற்றி தானே வந்தனடியும் வீரனே (என்றும்), (263) அந்த னர்களின் செல்வமே (என்றும்), ஆன்றேரின் சொற்களாலாய புகழ்ச்சி மலையை உடையவனே (என்றும்), (264) (தெய்வயாளையாரும் வள்ளி நாய்ச்சியாருமாகிய) மகளிர்க்குக் கணவனே (என்றும்), வீரபுஞ்கவனே (என்றும்), (265) வேல் பொருந்தின பெரிய கையால் அமைந்த பெரிய செல்வனே (என்றும்), (266) கிரவஞ்சு கிரியைப் பிளந்த குறையாத வெற்றியையுடைய, (267) ஆகாயத்தைத் தீண்டுகின்ற உயர்ந்த மலைகளையுடைய குறிஞ்சி விலத்திற்குத் தலைவனே (என்றும்), (268) பலரும் புகழ்ந்து சொல்லும் நன்றாகிய சொற்களையுடைய, பரசமய பண்டிதர்களாகிய யாளைகட்டுக் கிங்கம் போன்றவனே (என்றும்), (269) பெறு

English Translation

of the celestial hosts having a bent bow! (261) Oh Lord wearing garlands on the chest! Oh scholar deeply read in books! (262) Oh Lord peerless in battle! Oh hero whom Victory approaches of her own accord! (263) Oh wealth of Brahmanas! Oh Lord of mountains of praise bestowed by sages! (264) Oh husband of the damsels (Deivayanai and Valli)! Oh best of heroes! (265) Oh Lord of great glory rendered worthy of it by the big arm bearing the javelin! (267) O Lord of *kurinji* with hills high enough to reach the skies, (266) who has earned never-fading glory by quelling the Kraunca mountain! (268) Oh Lord who are praised by many

Notes

I. 261. மாலை—Skt. *mala*—(of) garlands; மார்ப—(Oh god) having a chest; நூல்—books; அறி—knowing; புலவ—Oh scholar !

I. 262. செருஷில்—in battle; ஒருவ—Oh peerless one ! பொரு—approaching; வித்தி—victory; மன்ன—Oh hero !

I. 263. அந்தனார்—of Brahmanas; வெறுக்கை—wealth; அறிக்தோர்—by sages; சொல்மலை—oh mountain (of praises) uttered !

I. 264. மங்கையர்—of the damsels (Deivayanai and Valli); கணவ—husband ! மைந்தர்—(of) heroes; ஏற—lit., bull, fig., mighty being, corresponding to Skt. *pungava*. ஏ—voc. suffix.

I. 265. வேல்—(by) javelin; கெழு—resting; தட—big; கை—(on) arm; சால்—rendered worthy; பெரு—great; செல்வ—glorious one !

I. 266. குன்றம்—hill, here the *kravu* hill, the conquest of which was one of the early feats of Muruga; கொன்ற— that quelled; குன்று—never fading; கொற்றத்து—of glory.

I. 267. விண் பொரு—sky-scraping; கெடுவரை—high-mountainied; குறிஞ்சி—of the hilly region; கிழவ—master !

I. 268. பலர்—(by) many; புது—praised; நல் மொழி—of good speech; புலவர்—(to) scholars; ஏறே—Oh lion !

I. 269. அரும் பெறல்—difficult to achieve; மரபின்—of a nature; பெரும் பெயர்—(having) the highest object, *moksha*; முருக—Oh Muruga !

I. 270. நகையுநர்க்கு—to those who desire; ஆர்த்துப்—granting; bringing within experience; இகைபேர்-பேர் இகை—(of) great praise; ஆள—master !

I. 271. அலந்தோர்க்கு—to the distressed; அளிக்கும்—granting grace; பொலம் பூண்—(wearing) golden ornaments; சேசய—Oh Cey, i. e., Muruga ! Cey, Muruga, Kumara—all mean the same thing, 'youth'. They are all applied to Subrahmany, because he is considered to be eternally young.

Text

270 நசையுநர்க் கார்த்து மிசைபே ராள
 வலங்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேன்
 மண்டமர் கடந்தனின் வென்று டகலத்துப்
 பரிசிலர்த் தாங்குமுருகெழு நெடிவேள்
 பெரியோ ரேத்தும் பெரும்பெய ரியவுள்

275 சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி
 போர்மிகு பொருந குரிசி லெனப்பல
 யான்றி யளவையி னேத்தி யானுது
 நின்னளந் தறிதன் மண்ணுபிர்க் கருமையி

Tamil Paraphrase

தற்கரிய முறைமையினையுடைய பெரும்பொருளை (மோக்ஷத்தை)
 யுடைய முருக (என்றும்), (270) (அவ்யீட்டைப் பெறவேண்டு
 மென்று) விரும்புவோர்க்கு அதனை நுகர்விக்கும் பெரிய புசைழு
 ஆள்பவனே (என்றும்), (271) இடுக்கண் அடைந்தோர்க்கு அருள்
 புரியும் சேயே (என்றும்), (272) கோரபுத்தங்களை முடித்த
 உன்னு ஜயித்துக் கொல்லுகின்ற மார்பில் (271) சவர்ணைப்பரணங்களை
 யணிந்த சேயே (என்றும்), (273) இரந்து வக்தோரைப்
 பாதுகாக்கும் மதிப்பு மிகுந்த நெடியவேளே (என்றும்), (274)
 பெரியவர்கள் துகிக்கும் பெரிய திருநாமத்தையுடைய கடவுளே
 (என்றும்), (275) சூரதுவுடைய குலத்தை அழித்த பலத்தினால்
 உண்டாகிய மதவலி என்னும் பெயனை உடையவுளே (என்றும்),
 (276) போரில் வளர்கின்ற சூரனே (என்றும்), பலவாருக,
 (277) நான் அறிந்து உனக்குச் சொன்ன அளவில் நில்லாது,
 (278) (இன்னும் மேற்கொண்டு) உன்னுவுடைய தன்மை முழு

English Translation

as being a lion to the elephants of heretic scholars with mellifluous tongues! (269) Oh Muruga, who are the Lord of the highest object (salvation) which has the quality of not being easily accessible! (270) Oh Lord who command the great praise due to one who brings salvation within the reach of those who yearn for it! (271) O Cey that shower grace upon those in distress! O Cey that wear golden ornaments (272) on your chest that has braved fierce battles and gained crushing victories! (273) Oh lofty Muruga of high esteem who protect those that come to you for charity! (274) Oh God of mighty name adored of august personages! (275) Oh Lord who are called Madavali because of your might in destroying the family of

Notes

I. 272. மண்டு—fierce; அமர்—battles; கடந்த—that has braved; சின்—your; வென்று—having defeated; ஆடு—crushing; அகலத்து—on the chest: to be construed with 'golden ornaments' in the previous line.

I. 273. பரிசிலர்—people (generally poets, scholars and the like) who live on presents; தாங்கும்—maintaining; உருகை—estimable; கெடு—lofty (both lit. & fig.); வேள்—Oh Muruga !

I. 274. பெரியோர்—the great; ஏத்தும்—praising; பெரும்பெயர்—(having) a great name; இயவுள்—god ! I think this line is an occult way of saying that Sri Muruga is "God Subrahmanya, the adored of Brahmishthas", the portion *brah* in both "Subrahmanya" and "Brahmishtha" meaning *great*. This view seems to receive confirmation from the fact that பெரியார் (a variant of பெரியோர்) is explained as ஞானியர் in the line பெரியாரும் பணித்தார் (குறள், 381, பரி. அல.) quoted in the Mad. Univ. Tam. Lex. The பெரியார் referred to by பரிசேலழகர் is no other than நம்மாழ்வார்—a Brahmishtha par excellence.

I. 275. சூர்—of Surapadma; மருங்கு—family; அறத்த— that destroyed; மொய்ம்பின்—because of might; மத—excessive, வலி—strength. மத is Skt. *mada*. and வலி is Skt. *bala*. மதவலி is அன்மொழித்தொகை—an elliptical compound— meaning 'a person of excessive strength'. A derivative name (காரணப்பெயர்) in origin, it has become restricted in application to Subrahmanya—just like the other names முருகன், சேஷ and குழரன். Such nouns are called in Tamil காரண விடுகுறிப்பெயர்.

I. 276. போர்மிகுபொருங் is explained by me as a "hero.

Text

280 ஸின்னடி யுள்ளி வந்தனென ஸின்னெடு
 புரையுக ரில்லாப் புலமை யோடெனக்
 குறித்தது மொழியா வளவையிற் குறித்துடன்
 வேறு பல் துருகிற் குறம்பல் கூளியர்
 சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தொன்றி
 யளியன் ரூனே முதுவா யிரவலன்

285 வந்தோன் பெருமானின் வண்புகழ் நயந்தென
 வினியவு நல்லவு நனிபல வேத்தித்
 தெய்வஞ் சான்ற திறல்விளங் குருவின்

Tamil Paraphrase

வணதயும் அளந்து அறிதல் மானிடர்க்கு அரிதாகையால், (279)
 உன் திருவடியைப் பெறவெண்ணி வந்தேன், (280) ஒப்பற்ற
 பண்டிதரே, என்று, (281) நீ கருதிய (மோக்ஷத்தை) எடுத்
 துரைக்கு முன்னே, (282) வெவ்வேறுகிய பல வடிவினையுடைய
 சிறிய பலராகிய பரிசனங்கள், (283) திருச்சிமா ஆரம்பிக்கப்பட்ட
 இடத்திலே சீர்பெற விளக்கி, (281) ஒரே மனதுடன், (285)
 பெரும, (284) அறிவு முதிர்ந்த ஸாயினையுடைய யாசகளெருவன்,
 (285) உன்னுடைய வளம் பொருந்திய புகழை, கிரும்பிக் கேட்
 டோர்க்கு, (286) இனியனவும் உறுதி பயப்பனவுமாக மிக்க பல
 வற்றை வாழ்த்தி (285) வந்தான், (ஆகையால்) (284) அவன்
 தான் (உன்னாலே) காக்கப்படத்தக்கவன், (285) என்று கூற,
 (317) பழமுதிர் சோலை மலையின் கிழோனுகிய, (276) தலைவன்,
 (287) தெய்வத் தன்மை அமைத்த வல்லிமை விளங்கும் வடிவினை

English Translation

Surapadma! (276) Oh hero that wax strong on the field of battle! (277) But do not stop with these words: (on the other hand, proceed further and) (280) say: (278) "Since it is very difficult for mortals to take a measure of you and know your nature, (279) I came seeking for your feet, (280) Oh paragon of learning!" (281) And before you give expression to your wish (of getting salvation), (282) his numerous little attendants in various shapes (283) will appear conspicuously at the place where the festival has commenced (285) and say (281) with one mind: (285) "Oh lofty one! (284) a mendicant, eloquent with ripe wisdom (285) has come singing a great many things in high praise of you (286) in a sweet and profitable way (285) in the ears of those desirous of hearing it. (284) Therefore, he alone is worthy of your protection." (Upon this) (276) the Lord,

Notes

that waxes strong in battle." In Dr. Swaminatha Iyer's edition போர்மிகு is made to qualify 'ஓமாய்ம்பின்' in l. 275. In this case, the meaning will be 'on account of strength growing strong in battle'. In the same edition, பொருந is taken separately in the sense of 'one who is the standard of comparison'. In Arumuga Navalar's edition போர்மிகு பொருந is explained as யுத்தத்தில் மிக்க தின்னியரே (Oh god who are very strong in battle!). குரிசில்—chief; On p. ஏச் of Dr. Iyer's edition, குரிசில் is taken as vocative case, but on p. ஏக், it is taken as nominative case in apposition with கிழவோன் (l. 317). In the translation I have followed the latter course என—that (conj); பல—variously (adv)

I. 277. யான்—I; அறி அளவையின்—as far as (I) know; ஏத்தி—praising; ஆனது—not stopping.

I. 278. நின் அளந்து அறிதன்—taking a measure of you and knowing your nature. 'You' here refers to Muruga. The bard who is instructed in the poem by another—a more experienced—bard in the methods of reaching Muruga is told that, besides doing other things, he should invoke Muruga in the words செல்ல, etc., (lines 255—276) which are known to the instructor, but that he should not stop with these invocations, but proceed further and tell Muruga the words contained in lines 278 to 280. மன்னுயிர்க்கு—for mortals; அருமையின்—as it is very difficult.

I. 279. நின் அடி—your feet; உள்ளி—intending (to gain access to); வந்தனேன்—I came: this is the strictly correct grammatical form of the 1st person sing. past tense of வந். In later times, the ஏ decayed into அ, so that the form வந்தன் came into use. நின்னெலுடு—with you.

I. 280. புறைபுநர்—people to be compared; இல்லா—non-existent; புலகம்யோய்—Oh scholar! என— that (conj.)

I. 281. குறித்தது—what lay at the back of the mind; here it is the desire for salvation, ஓமாழியா—unuttered; அளவையின்—in the condition that; குறித்துடன்—all together; குறித்து—at once intending, i. e., unanimously.

Text

வான்றேய் சிவப்பிற் ரூண்வங் தெய்தி
யணங்குசா லூயர்சிலை தழிலூப் பண்டைத்தன்
290 மணங்கமழ் தெய்வத் திளாலவங் காட்டி
யஞ்ச லேரம்புமதி யறிவினின் வரவென
வங்புடை நன்மொழி யளைஇ சிளிவின்
நிருணிற முங்கீர் வளைஇய வுலகத்
தொருசி யாகித் தோன்ற சிமுமிய
295 பெறங்கும் பரிசி னல்குமதி பலவுடன்
வேறுபல்லி றுகிலி துடங்கி யகில் சுமங்

Tamil Paraphrase

யும் (288) வானைத்தீண்டிம் வளர்ச்சியினையுமுடைய தான் வந்து சேர்த்து, (289) அச்சம் பொருந்தும் தெய்வத் தன்மையை உள்ளடக்கிக்கொண்டு, (290) வாசனை வீசுவின்ற தெய்வத் தன்மையை யுடைய (289) முன்பு உண்டாகிய தன் (290) இளைய வடிவத் தைக் காட்டி, (291) உண் வரவை அறிவேன், பயத்தை கிடு, என்று (292) அன்பீனையுடைய நல்ல வார்த்தைகளைப் பலகாலும் அருளிப் பேசி, (293) இருண்ட நிறத்தையுடைய கடல் சூழ்ந்த உலகத்திலே, (294) நீ ஒருவனே (292) கேட்டன்றித் (294) தோன்றும்படி, சிரிய (295) பெற்றக்ரிய பேற்றினைத் தருவன். (பழுமுதிர் சோலை எப்பேர்ப்பட்டதென்றால்), (296) வேறுபட்ட பலவாகிய துகிற்கொடிகள்போலத் தாம் (295) பலவும்கூட (296) அசைந்து, அகிலை மேற்கொண்டு, (297) சந்தனமாகிய பெரிய

English Translation

(317) the master of the mountain having the garden of ripe fruits, (288) will arrive at the place (287) in a form glowing with divinity and power (288) and towering to the skies. (289) But he will withdraw this terrific kind of divinity from your sight and, (290) manifesting only (289) his ancient (290) form of youthful divinity diffusing fragrance all round, (292) will repeatedly tell you in choice words of love: (291) "Give up fear: I know why you are come". (295) And he will give you (294) the glorious and (295) hardly accessible gift (of salvation) so that, (293) in this world, surrounded by the dark ocean, (294) you alone would appear to be (292) free from destruction. (This mountain having the garden of ripe fruits has many waterfalls rushing down its sides). (295) The water-

Notes

1. 282. வேறு—different; பல்—many; உருவின்—of shapes; குறு—short; பல்—many; கனியர்—attendants.

1. 283. சாறு—festival; அயர்—is being performed; களத்து—on the field; வீறு பெற—conspicuously; தேங்றி—appearing.

1. 284. அளியன்—one who deserves to be blessed; தானே—certainly, or alone; முது வாய்—lit., one with an old mouth, i. e., one who speaks ripe wisdom; இரவலன்—mendicant.

1. 285. வந்தோன்—he came; பெரும—oh noble one! சின்—your; வண் புகழ்—rich praise; நயக்து—(to those who are) delighted (to hear); என—saying that.

1. 286. இனிய—those that are sweet; உம்—and; நல்ல—those that are profitable; உம்—and; நனிபல—a great many things; ஏத்தி—praising.

1. 287. தெய்வம்—divinity; சாந்ற—filled with; கிரஸ்—power; விளக்கு—shining; உருவின்—with a form.

1. 288. வான்—sky; தோய்—touching; நிவப்பின்—with a height; தான்—self, i. e., Muruga; வந்து எய்தி—arriving.

1. 289. அணக்கு சால்—fear-ful; உயர் நிலை—loftiness (of divinity); தழிடி—withdrawing; பண்டை—ancient; தன்—his own.

1. 290. மணம்—fragrance;—கமழ்—emitting; தெய்வத்து—of divinity; இள்ளலம்—youthful form; காட்டி—revealing. The appearance of any deity in its full power and splendour would seem to be too terrible for devotees to bear the sight of. Even Arjuna—a companion of Krishna for generations together—could not bear to see the Visvarupa of Krishna and begged of him to resume his more comely and homely form.

1. 291. அஞ்சல்—fear; ஒம்புமதி—give up (imperat.); அறி வன்—I know; சின் வரவு—(the cause of) your coming; என— that.

1. 292. அன்புடை—affectionate; நன்மொழி—soft or choice words; அன்றி—uttering repeatedly; விளிவு—destination; இன்று—இன்றி—without.

1. 293. இருள் கிற—dark-coloured; முந்தீர்—(by the) ocean; வளைஇய—encircled; உலகத்து—in the world.

Text

தார முழுமுத லூருட்டி வேரற்
 டூவுடை யலங்குசினை புலம்புவேர் கீண்டு
 விண்பொரு கெடுவரைப் பரிதிமிற் ரூடுத்த
 300 தண்கம மூலரிறுல் சினதய நன்பல
 வாசினி முதுசனை கலான மீமிசை
 நாக நறுமல ருதிர யூகமொடு
 மாமுக முசுக்கலை பனிப்பப் பூநுத
 விரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்களிற்று

Tamil Paraphrase

மரங்களைத் தள்ளி, சிறு மூங்கிலினது (298) பூவுடைத்தான் அசைகின்ற கொம்புகள் தனிப்ப வேரைப் பின்றது, (299) ஆகாயத்தைத் தீண்டுகின்ற கெடிய மலையிடத்தே சூரியனது மண்டலத்தைப்போல வைக்கப்பட்ட, (300) குளிர்ந்த, வாசனை வீசுகின்ற, விரிந்த தேன் கூடுகள் கெடும்படிக்கும், நன்றாகிய பல (301) சுரப்பலாக்களுடைய முற்றிப சளைகள் தம்மிடத்தே கலக்கும்படிக்கும், (மலையின்) உச்சியில் (உண்டாகிய) (302) சுரபுன் ணையின் வாசனையுள்ள மலர்கள் உதிரும்படிக்கும், பெண் கருங்குரங்குடனே (303) கரிய முகத்தையுடைய ஆண் கருங்குரங்கும் கடிக்கும்படிக்கும், புள்ளி பொருந்திப மத்தகத்தையுடைய (304) பெரிய பெண் யானை குளிரும்படிக்கும் வீசி, பெரிய ஆண் யானை

English Translation

falls gather together (296) and flow like numerous streams of banner. They carry agil-wood on their bosom, and (297) sweep down big sandal trees. (298) They uproot (297) the small bamboo (298) whose branches waving with flowers are left alone. (304) As they surge, (300) they destroy the cool, fragrant and open honey-combs (299) which are constructed on the high sky-scraping mountain like the disc of the sun; (301) the excellent ripe pulp of the bread-fruit is mixed up with them in abundance; (302) the fragrant flowers of the gamboge (301) on the top of the hill (302) are shed into them; the female black-monkey, (303) together with the black-faced male-black-monkey shivers; and (304) the huge cow-elephant, with the spotted temples, feels cold. (305) As the torrents leap, the big tusks of (304) the bull-elephant (305) which contain pearls are submerged, (306) while excellent nuggets of gold and gems dis-

Notes.

I. 294. ஒரு நீ—only you; ஆகி—being: தோன்ற—appearing. The commentators supply the words “பிறக்கு வீட்டிலித் தற்கு உரியை” between ஒரு நீ and ஆகி. I have literally translated the text as it is. விழுமிப—glorious.

I. 295. பெறல் அரும்—hardly accessible; பரிசீல்—reward; நல்குமதி—he will give. The particle மதி here belongs to the third person and *not* to the second as in I. 291. பல உடன்—many together, பல விழுமிப் பல உடன் modifying நுடங்கி in I. 296. At this point begins a graphic description of the waterfalls leaping from the top of பழுமுகிர்சோலை மலை—the description coming to an end at I. 316.

I. 296. வேறு—different; பல்—many; துக்கிலிங்—like banners; நுடங்கி—moving; அகில்—eagle-wood; சுமந்து—carrying.

I. 297. ஆரம்—sandal trees; முழு முதல்—stem, used in this line in the sense of “big trees,” put in apposition with ஆரம்; உருட்டி—rolling down; வேரல்—small bamboo.

I. 298. பூ—flowers; உடை—having; அலங்கு—waving; சினை—branches; புலம்ப—left alone; வேர்—root; கீண்டு—uprooting.

I. 299. வின் பொரு—sky-scraping; கெடுவரை—(on) the high mountain; பரிதியில்—like the (disc of the) sun; தொடுத்த—constructed.

I. 300. தண்—cool; கமழு—emitting fragrance; அலர்—open; இறைல்—honey-comb; சிதைய—so as to be destroyed; நல்—good; பல—many.

I. 301. ஆசினி—(of the) bread-fruit; முது—ripe; சனை—pulp; கலாவ—so as to be mixed up; மீழிசை—on the top.

I. 302. நாக—Skt. *punnaga*, (of) the gamboge tree; நாநு—fragrant; மலர்—flowers; உதிர—so as to drop; யுகமொடு—with the female black-monkey. The commentators explain it simply as black-monkey without reference to sex.

Text

305 முத்துடை வான்கோடு தழீஇத் தத்துற்று
நன்பொன் மணிசிறங் கிளரப்பொன் கொழியா
வாழை முழுமுத ருமியத் தாழை
யிளாரீர் மிழுக்குலை யுதிரத் தாக்கிக்
கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற
310 மடநடை மஞ்ஞஞ பலவுடன் வெரீஇக்
கோழி வயப்பிபடை யிரியக் கேழலொ
ஒரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன

Tamil Paraphrase

இனது (305) முத்தைத்துடைய பெரிய கொம்புகளை உள்ளடக்கி, (306) நன்மையாகிய பொன்னும் இரத்தினமும் நிறம் விளங்கும் படி மேலேகொண்டு (305) குதித்து, (306) (பொடியான) பொன்னைக் கணவையாதுக்கி, (307) வாழையினது பெரிய அடியானது வெட்டின்னும்படிக்கும், தெங்கினது (308) சிறங்க இளைர்க்குலைகள் உதிரும்படிக்கும் மோதி, (309) மினகு கொடியினது கரிய பூங்கொத்துக்கள் சாயும்படிக்கும், ரீவியையுடைய உடம்பையும் (310) அழுசிய நடையையும் உடைய மயில்கள் பலவற்றேடு (311) வலிமையுள்ள பெட்டைக் கோழிகளும் (310) அஞ்சி (311) ஓடும்படிக்கும், ஆன் பன்றியுடனே (312) வழிமற்ற கரிய பனையினது மெல்லிய சிறும்பைப்போன்ற (313) கரிய நிறத்தை

English Translation

play their hues above the surface, and the gold dust is washed ashore; (308) and they dash (307) against plantain-trees so as to break up their stems, and against coconut trees (308) so as to cause their fine bunches of tender cocounts to drop down. (316) As they precipitate themselves with a roar from the mountain-top, (309) the black flower-clusters of the pepper-creeper are pulled down; (311) the strong hens, (310) together with numerous peacocks, (309) having feathers on their bodies and (310) a beautiful gait, (311) fly about (310) in fear; (311) the boars run into (314) their lairs formed out of huge mountain-clefts, and are accompanied there by (313) bears with curved feet and bodies covered with black hair (312) which looks like the slender fibre of a black palmyra

Notes

I. 303. மாமுக—black-faced; முச்கலை—male black-monkey. மாமுக appears redundant if முச is taken as a black-monkey. கலை denotes the male of the deer and the black-monkey.

கலையென் காட்சி யுமைக்கு முரித்தே
நிலையிற் ரப்பெயர் முசவின் கண்ணும்.

தொல்—பொருள்—மரபியல்—சா.

பனிப்ப—so as to shiver; பூதல்—(of the) spotted forehead.

I. 304. இரும்பு—huge cow-elephant; குளிர்ப்ப—so as to feel cold; வீசு—surging; பெருங்களிற்று—of the big bull-elephant.

I. 305. முத்து—pearls; உடை—having; வான்—big; கோடு—tusks. It is believed that the tusks of male elephants have pearls inside them. தழுஇ—bearing down to the bottom; தத்துற்று—leaping.

I. 306. நல் பொன்—good gold (nuggets); மணி—gems நிறம்—hues; கிளர—so as to appear on the surface; பொன்—gold (dust); கொழியா—washing ashore.

I. 307. வாழை—(of) plantain trees; முழுமுதல்—stem; துமிய—so as to be broken up; தாழை—coconut palm. The Mad. Univ. Tam. Lex. derives the word from தாழு—'to fall low'—but it seems more appropriate to derive it from Skt. *tala*, palm tree.

I. 308. இளீர்—(of) tender coconuts; விழு—fine; குலை—bunches; உதிர—so as to fall down; தாக்கி—dashing against.

I. 309. கறிக்கொடி—(of the) pepper-creepers; கருந்துணர்—black flowers or black flower-bunches; சாய—so as to bend down; பொறிப்புற—(having a) feathered body.

I. 310. மடநடை—(having) a beautiful gait; மஞ்சன—peacock; பல உடன்—with many; வெற்றிஇ—terrified.

I. 311. கோழி—fowl; விய—strong; பெடை—hens. The commentators explain கோழிப் பெடை here as ordinary 'hens'. It seems better to take it as 'pea-hens' to correspond to 'peacocks,' but I have followed the commentators in my translation. இரிய—so as to fly away; கேழுலோடு—with the boars.

Text

குருத மயி ரியாக்கைக் குடாவடி யுளியம்
பெருங்கல் விடரளைச் செறியக் கருங்கோட்
315 டாமா நல்லேறு சிலைப்பக்ச் சேணின்
றிமுமென விழிதரு மருவிப்
பழமுதிர் சோலை மலைகிழி வோனே.

முறை.

Tamil Paraphrase

யுடைய மயிரினையுடைய சரிரத்தையும், வளைந்த அடியினையுமுடைய கரடிகள் (314) பெரிய மலைப்பிளப்பாகிய குகையை அடையும்படிக்கும், கரிய கொம்புகளையுடைய (315) நல்ல காட்டு மாடுகள் மூழங்கும்படிக்கும், மலையின் உச்சியினின்று (316) இழு மென்றும் ஒசையுடன் குதிக்கும் அருவிகளை உடையது.

புத்தம்.

English Translation

with no hard core: (315) and big bisons set up a thundering noise.

Finis.

Notes

I. 312. இரும்பனை—(of) the black palmyra; வெளிற்றின்—having no hard core; பனை வெளிற்றின் may be taken as வெளிற்றுப் பனையின், but the commentators do not make this suggestion. புன்—slender; சாய்—fibre; அன்ன—as it were.

I. 313. குருஉ—black; மயிர்—(with) hair; மயிர் + யாக்கை—மயிரி யாக்கை; யாக்கை—(having a) body; குடாவடி—crooked-footed; உளியம்—bears.

I. 314. பெரு—big; கல்விட்டி—mountain-cleft. கல் is simply explained as 'stone' by the commentators, but it has also the sense of mountain: see, e. g., கல்காயுங் கடுவேனி லொடி, *Maduraikkanni*. I. 106. அணை—cavern; செறிய—so as to reach.

I. 315. கரு—black; கோட்டு—horned. ஆமா—a bovine animal; நல்—good; ஏறு—the male. ஆமா நல்லேறு—நல் ஆமா ஏறு—a good wild-ox; சிலுப்ப—so as to bellow; சேணின்று—from the summit.

I. 316. இழும் என—roaring; இழிதரும்—rushing down; அருவி—(having) waterfalls.

I. 317. பழமுதிர்சோலை மலை—(of) mountain having gardens with ripe fruits. This place is called அழகர்மலை—in modern times. It is a few miles to the north of Madura. In *Silappadigaram* it goes by the names of திருமல்குஞ்சம் (XI. 91) and சோலைமலை (XXIV. கொஞ்சசோல, I. 8; XXV. 7). In *Paripadal*, it goes by the name of திருமலிருஞ்சோலை மலை (XV. 22 & 23). The place does not now possess any of the terrific aspects associated with wild beasts and roaring waterfalls. குழுவொன்—master. ஏ, expletive.

Finis.